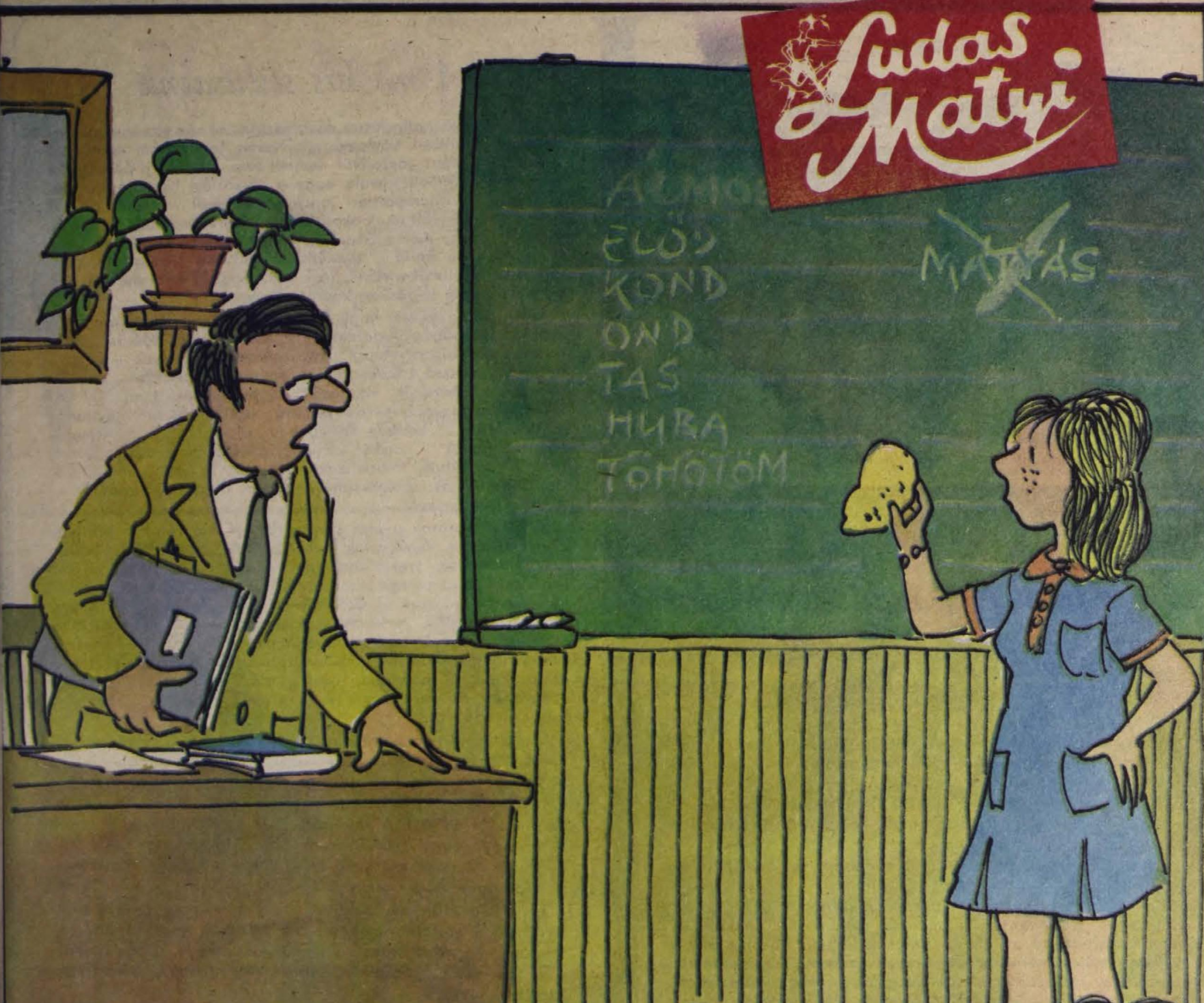
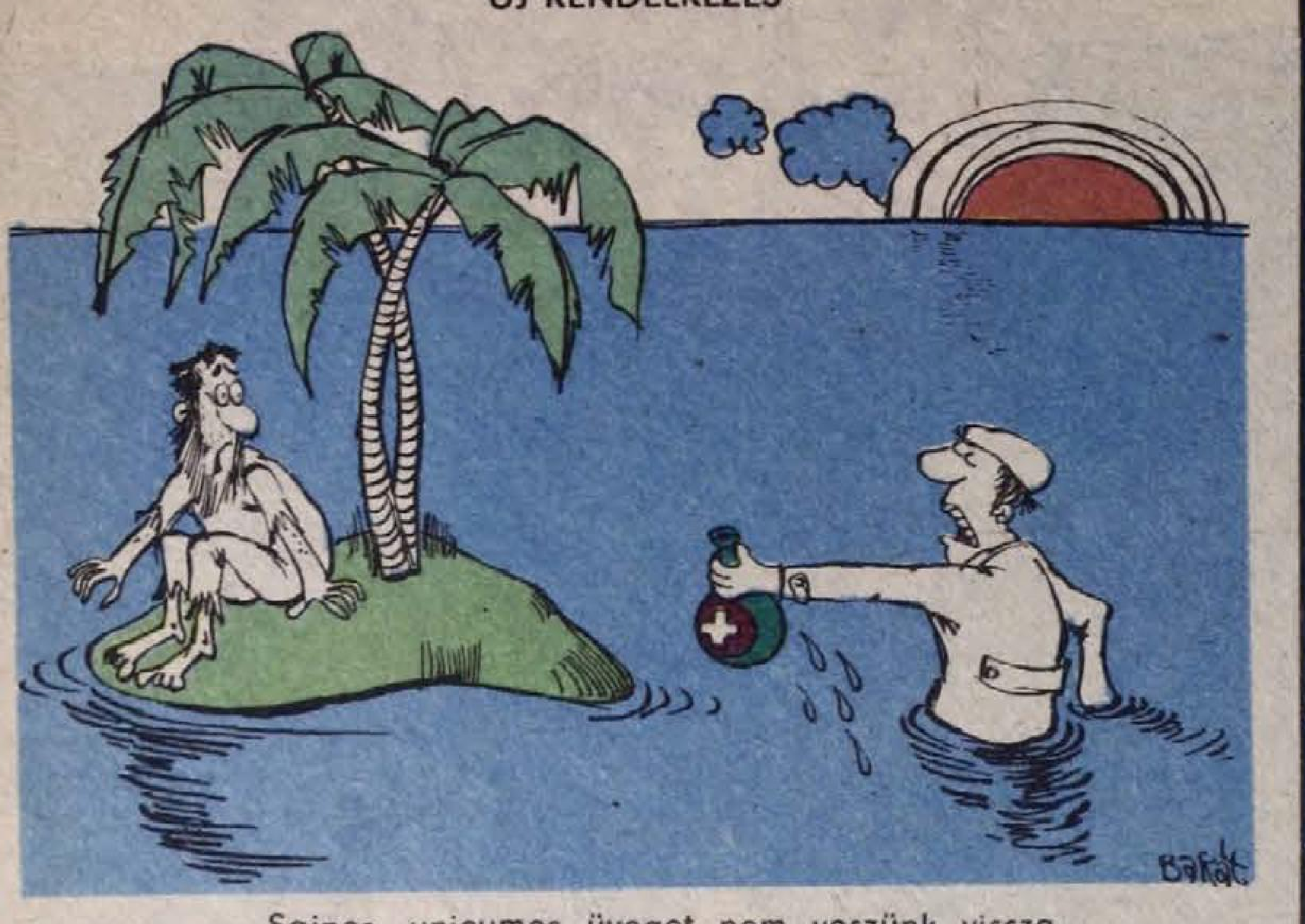
4. EVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. MÁRCIUS 16.

TÖRTÉNELMI LECKE

– A huszadik század történelmét most újra írják, fiúk, mi addig visszatérünk a honfoglalásra.

ÚJ RENDELKEZÉS

– Sajnos, unicumos üveget nem veszünk vissza.

Példázat

Semmi sem segíti úgy a megértést, mint az érzékletes hasonlat, a szemléltető példa. A leggyakoribbak: az Egyenlítő, az Eiffel-torony, a fény terjedési sebessége és a gyufásdoboz. Ezekhez az oktatási segédeszközökhöz szokták viszonyítani, arányítani valaminek a hosszát, a magasságát, a gyorsaságát vagy a piciségét. És ettől rögtön világosság gyúl a fejekben, képzeletünk szárnyat bont, szinte már látjuk, tapintjuk a szóban forgó micsodát.

Hiszen csak arra kell gondolnunk, hogy hányszor éri körül a Földet, illetve mennyi Eiffel-tornyot kell egymásra raknunk stb., stb.

De leblokkolt az agyam, amikor minap egy külföldi tudós nyilatkozatáról olvastam az újságban.

Nemzetközi konferenciát tartottak az információs és kommunikációs technikáról. Itt mondta valamelyik felszólaló, hogyha a gépkocsi az utóbbi tíz esztendőben hasonló kicsinyítésen, teljesítménye pedig olyan méretű növekedésen ment volna keresztül, mint az integrált áramkör, akkor most egy személyautó 50 grammot nyomna. És óránként ötezer kilométeres sebességgel száguldana. És egyetlen tankolással félmillió kilométert tehetne meg. És mindössze három dollárba kerülne.

Hogyan is van ez?! Ha olyan kicsinyítésen ment volna keresztül?! Ebben az esetben – úgy saccolom – akkora lenne, mint az inggomb. Nem okozna gondot a garazsírozása, ami nagy előny. De meglenne az a hátránya, hogy még egy tücsök sem férne bele. Ez az ötdekás jármű-mütyür két és fél perc alatt vinne le a szegedi rokonokhoz. Ragyogó. Ha bele tudnék bújni.

Egyébként, ha bele tudnék bújni, egyetlen tankolással ezerkétszázötvenszer látogathatnám meg a sógoromékat, és jöhetnék vissza, Pestre. Pompás. Ha jól saccolom, egy teljes éven át naponta legalább háromszor tehetném náluk tiszteletemet, képzelem, mennyire örülnének! Dehát mindez csak álom, ez a zsugor-járgány nem való nekünk, földi halandóknak.

Ez nem személyautó, ez – egy rossz példázat-autó!

Amin az sem segít, hogy igazán olcsó, három dollár még a mai deviza-inséges időkben sem magas ár.

A legfájóbb az egészben, hogy a sok osztás, szorzás, öröm és bánat után sincs fogalmam arról, hogy tulajdonképpen milyen fejlődésen ment át az utóbbi évtizedben az integrált áramkör!

Nem kellene visszatérni a jó, öreg Egyenlítőhöz? A kecses Eiffel-toronyhoz? A fürge fényhez? A köpcös gyufásdobozhoz? És a közérthető ismeretterjesztéshez...

Kürti András

A mi kis stílusaink

Röstellkedve hallgattam és olvastam az Alkotmányjogi Tanács közelmúltbeli közleményét. Nehéz felfogásom miatt röstellkedtem, mert józserivel semmit sem értettem a palaszürke szövegből. Rémlett ugyan, hogy a távközlési hozzájárulás témájában az állampolgári jogok védelméről van szó, de azt már képtelen voltam kiokoskodni a kommünikéből, hogy ki, kivel, hogyan, merre, meddig, mikor, miért. Ezer szerencse, hogy 48 órán belül a tömegkommunikáció tömegesen kommunikált az illetékesekkel, akik készségesen lefordították magyar nyelvre a szigorúan kódolt szöveget.

Távol álljon tőlem, hogy tippeket adjak az alkotmányjogászoknak homályos fogalmazások elkerülésére. Mégis, hivatkoznom kell olyan minapi sajtóközlésekre, amelyek – meglehet – ugyancsak alkalmatlanok emberi fogyasztásra, de kétségkívül közérthetők, világosak, lényegretörők. Lám, így vélekedik legnagyobb példányszámú napilapunkban egy tanár a diákokról: ...karikás szeműek... elcsigázottak... ismeretek hiányosak... olykor az analfabétizmus határát súrolják... koravének, infantilisak, idegesek. Ez igen! Semmi ködös fogalmazás, semmi rejtély, pontos diagnózist kaptam az ebadta iskolásokról.

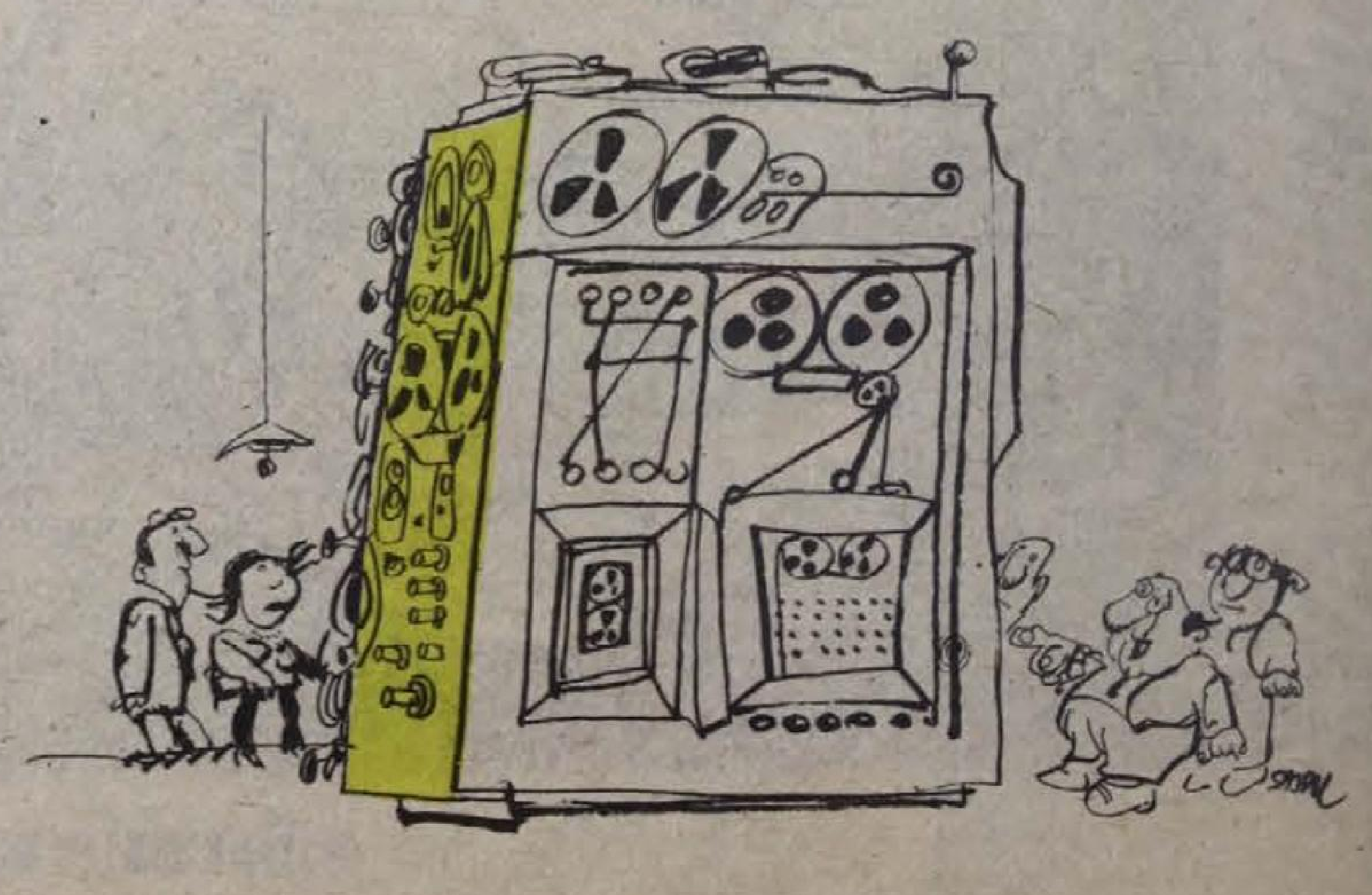
Vagy itt vannak a mai színészek. Azt írja róluk a kritikus, hogy rekedten makognak, csácsognak, beszédtechnikailag felkészületlenek, szerepüket egy taxisofőr indulatával alakítják, ámulkodva pihegnek; valamely magyar drámában a német–római császárt alakító művész úgy viselkedik, mint egy tömbházfelügyelő, a királynét játszó szereplő leginkább a szövőnők szakszervezeti bizalmijához hasonlatos, egy másik pedig trafikengedélyes hadiözvegy módján fejedelmeskedik a színpadon. Ezt nevezem! Precíz, szabatos megfogalmazás, szenvedély és derű szövi át, nem úgy, mint az alkotmányjogi szöveget.

De említhetném példaként a folyóirat-műbírálatot, amely imígy görgeti a jelzőket egy hazai történelem-irodalmár legutóbbi publikációjának stílusáról: ... körülményes, töltelékfordulatokkal teli, leckéztető-okoskodó, túlzsúfolt, nyögvenyelős... Hát ez az! A műbírálat nehéz felfogásom ellenére sem hagy semmi kétséget bennem, tökéletesen informál, nyomban világosságot gyújt bennem, nem szükségeltetik hozzá töprengés, magyarázat, kommentár.

Én pedig törhetem a fejem, hogy számomra melyik stílus és tónus a szeretetreméltóbb: az Alkotmányjogi Tanács sejtelmes, rejtélyeket árasztó kommüniké-szövege, avagy a diákság, színészség, irodalmár-történészség igencsak bővérű ábrázolása.

Mit mondjak, nem kis dilemma...

Fekete Gábor

– Ilyen behemót géppel számfejtik azt a kis fizetésünket?

Itt és most...

KARRIER REMÉNYÉBEN

– Legyen Cicciolina!

CSALÁDEGYESÍTÉS

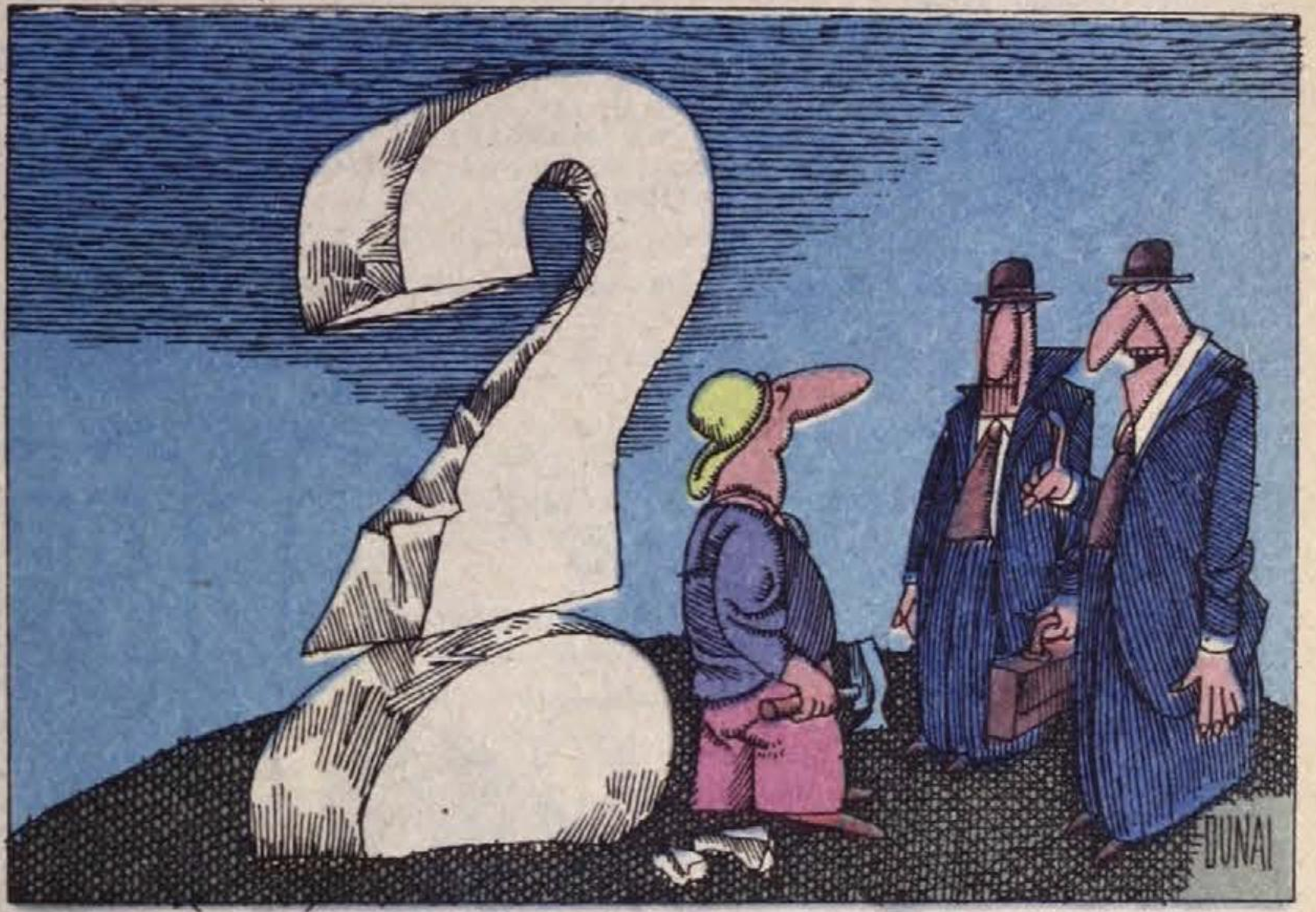

– Itt még az ideológiai és gazdasági válság, sőt az adózás is tetszik!

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

– Amikor a felelősöket keresték, mindig én voltam, aki kereste.

– Ha még egy kérdőjelet farag, ki lesz rúgva!

LÉPÉSVÁLTÁS

Börgöncét kell termelni — sugallta szuggesztíven Mintegy Máté s közben gyengéden reszketett a feje, de ennek semmi köze sem volt a nagy ügyhöz. — A börgönce a jövő század növénye. Börgöncétől lesz bozontos az ifjak mellkasa és behízelgő a leányok mosolya. Amellett szálastakarmánynak, hidegbetonnak és zongoraterítőnek is elsőrangú. Egy kiló vetőmag ára csupán tíz forint, de egy kiló vetőmagból millió és millió tonna börgönce terem, amelyet minden mennyiségben átvesz tőlünk a tőkés piac, grammját százezer dollárért. A börgönce amellett szemre is szép, sudár növény, derék szárai felkiáltójelként szökkennek az ég felé, miközben hatalmas sárga virágai édes illatot árasztanak.

A következő tavaszra hazánk 93 ezer négyzetkilométeres területéből 108 ezret börgöncével vetettek be, a bruttósítást is figyelembe véve. Úgy tűnt, mindenki szívére vette a hatalmas feliratot amely Mintegy Máté hivatali szobájában volt olvasható:

— Börgöncére magyar! Segíts magvadon, Isten is megsegít!

A kikelt növényzet azonban távolról sem emlékeztetett a Mintegy Máté által ecsetelt csodára. Derék szárai nem szökkentek felkiáltójelként az ég felé, miközben hatalmas sárga virágai sem árasztottak édes illatot. Inkább afféle földönfutó, tüskésen gubbasztó kis micsoda kelt ki, mérges kék bogyócskákkal.

A rejtélyre egy brit szántóvető derített fényt, akit utazási irodája Teneriffe helyett tévedésből Lóvárra küldött üdülni.

— Oh, my god — mondta ez a brit szántóvető, szikjeinket szemlélve —, hiszen itt minden tele van görböncével.

— Pardon — kapta fel a fejét a kíséretére rendelt agronómus főhadnagy —, micsodával?

— Görböncével.

— Hogyan? Hát ez nem börgönce?

— Nem kérem. Ez görbönce.

— De azért ezt is el lehet adni?

— Természetesen. A chihuahuabeli makákó törzs ezt használja termékenységi ritusainál. A vörös telihold fénye mellett egy-egy csepp görböncét helyeznek az ivarérett hajadonok fülébe. Nagyjából tíz évenként rendelnek öt grammot, mázsánként három fillérjével.

A Falurádió riportere ezt követőleg felkereste Mintegy Mátét, hogy felderítse, ki a felelős ezért az apró tévedésért. Mintegy Máté széttárta a karját s közben gyengéden reszketett a feje, de most már nemcsak úgy, öncélúan.

— Istenem — mondta —, egyszerű szembotlásról van szó. Alighanem fordítva tartottam a prospektust és börgöncét olvastam görbönce helyett. Emberek vagyunk.

— Na, nem mindannyian — villant a riporter agyába, de nem mondta, csak gondolta.

— Mással is előfordult már Gondoljon csak Madáchra. Homouzion, vagy homoiuzion...

— Így van ez. Madáchnál vallásháború, Mintegynél baromság — gondolta a riporter, de nem mondta, csak mutatta.

Úgy ősz felé néhány szilaj földmíves száguldott fölfelé a hivatal lépcsőjén. Félúton szembe találkoztak néhány más szilaj földmívessel, akik már lefelé jöttek.

— Hová, hová, jóbarátok? — kérdezeték azok, akik lefelé jöttek.

— Mintegy Mátéhoz — mondták az utóbbiak. — Vagy visszaad valamit a pénzünkből, vagy megskalpoljuk.

— Elkéstetek, jóbarátok — sajnálkoztak az utóbbiak. — Már egy másik ideológus ül a helyén.

Benéztek a hivatal ablakán. Cvikkeres, szalonkabátos egyed gubbasztott az íróasztal mögött, a szája széle enyhén vonaglott, egyelőre még csak amúgy elvonatkoztatva.

A feje fölött hatalmas transzparens hirdette:

— Légy a magvad ura. Termelj több cönbörgét!

Hiába, nagy az Isten növénykertje!

Peterdi Pál

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS

DALLOS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Egy fiatalasszony elmegy a fogorvoshoz. A doktor kis kalapáccsal gondosan végigkopogtatja a fogait, az egyiknél töprengve megáll és azt mondja:

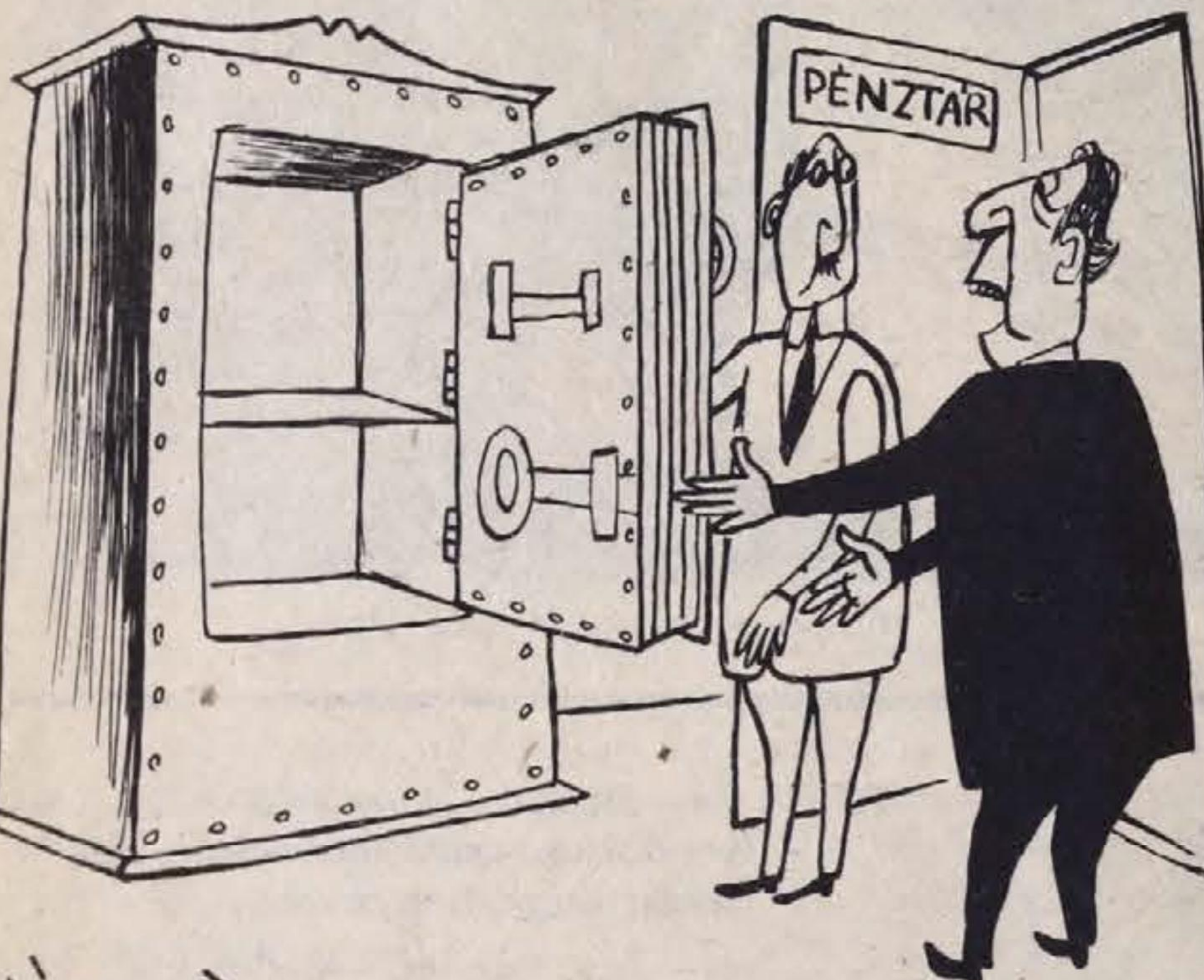
– Hát ezzel a fogacskával, bizony baj van. Ezt sajnos ki kell húzni!

– A fiatalasszony elkezd nyűgösködni:

– Jaj, csak azt ne, drága doktor úr. Én úgy félek a foghúzástól, hogy azt el sem tudom mondani. Higgye el, szívesebben megszülnék egy gyereket...

– Mire a doktor:

– Hát tessék talán dönteni, mert akkor úgy kell beállítani a széket...

Várnai

– Gyorsan zárja be, nem kell mindenkinek tudni, hogy üres...!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Apu, a nőstény lovat kancának hívják?
– Igen, kisfiam.
– Az apaállatot pedig ménnek?
– Igen.
– A gyerek ló pedig csikó?
– Igen, kisfiam.
– Apu, akkor olyan ló nincs is, amelyet lónak hívnak?

– Ezt a gyógyvizünket saját halottjának tekinti a bánya.

SZILÁNKOK

PESSZIMISTA

– Hol leszek én már tavaly ilyenkor?

SZÍNHÁZ

A színészek tizennyolcszor mentek a függöny elé. De a közönség akkor sem akart tapsolni.

KEDVENC

A társaság kedvence Lajos volt. Mert soha nem vett részt az összejöveteleiken.

VÉGRENDELET

Gyermekeim! Négy egyenlő részben nem hagyok rátok semmit.

ÁTOK

– Átok egy ilyen részeges férj! Ráadásul az én magánvendéglőmben iszik ingyen!

BÁTRAN

– Az igazgatómnak alaposan megmondtam a véleményem a vezetési stílusáról.

– S mit szólt ehhez az igazgató?

– Semmit. Én vagyok a vezérigazgató.

GAZDI

– A kutyám szobatiszta. De mit érek vele? Nincs lakásom..

FANTASZTIKUS

Az ismert regényíróról akkor derült ki, hogy nem tud írni, amikor az új regényét dedikáltatni akarták vele.

APASZÍV

– Ha már nekem nehéz életem volt, legalább a gyerekemnek is az legyen.

SZÓRAKOZOTTSÁG

– Csókolj, ölelj, mert bármelyik pillanatban hazajöhet a férjem!

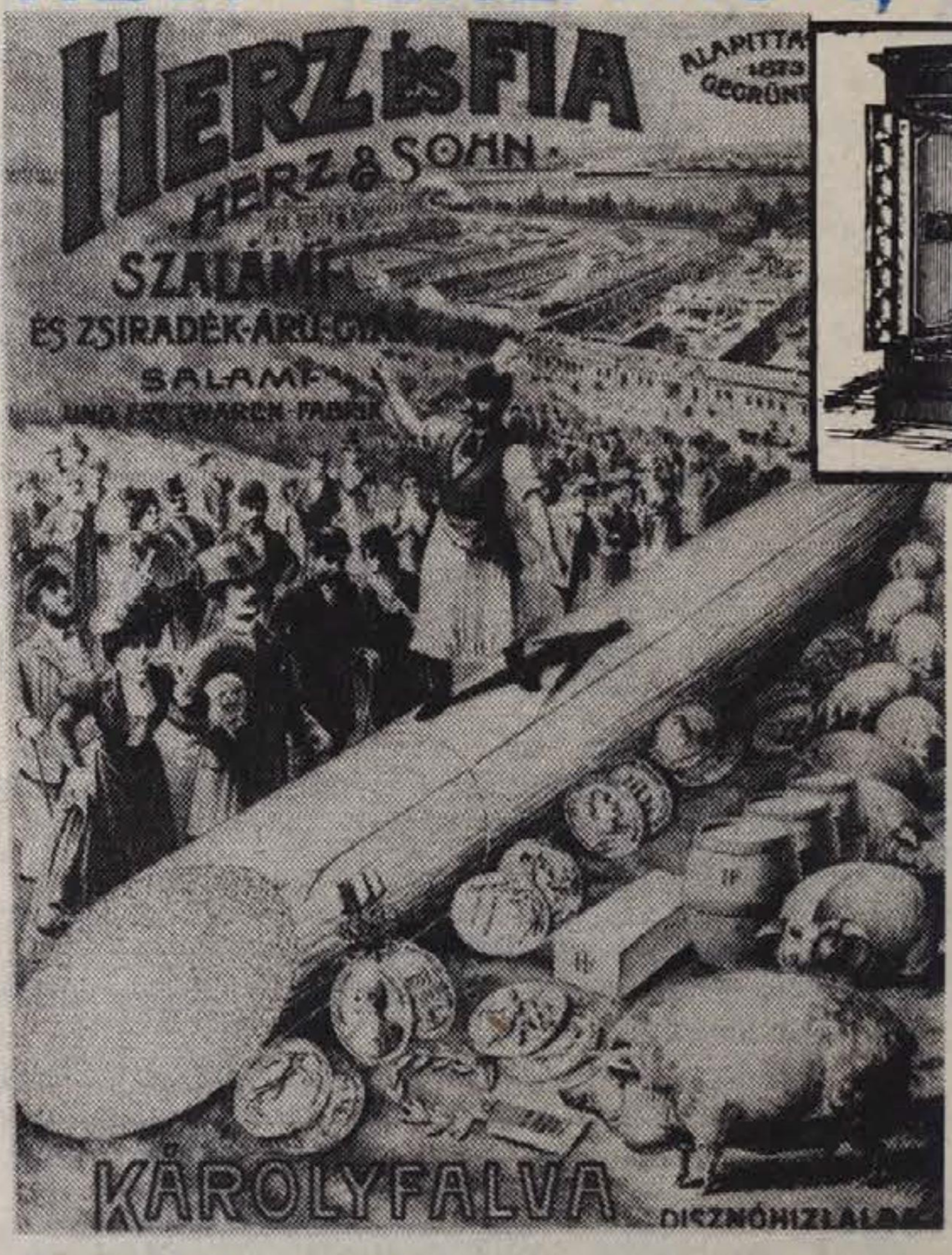
– Magda, hisz én vagyok a férjed!

ISMERKEDÉS KÜLFÖLDÖN

– Csak tudnám, hogy mondják norvégül, hogy utállak!

Galambos Szilveszter

RÉGI REKLÁMOK, MAI SIRÁMOK

Szalámi a Herz úrtól, táv-sorszám a Merkurtól!

Nyakatekert zárak csele... de mit tennénk máma bele?

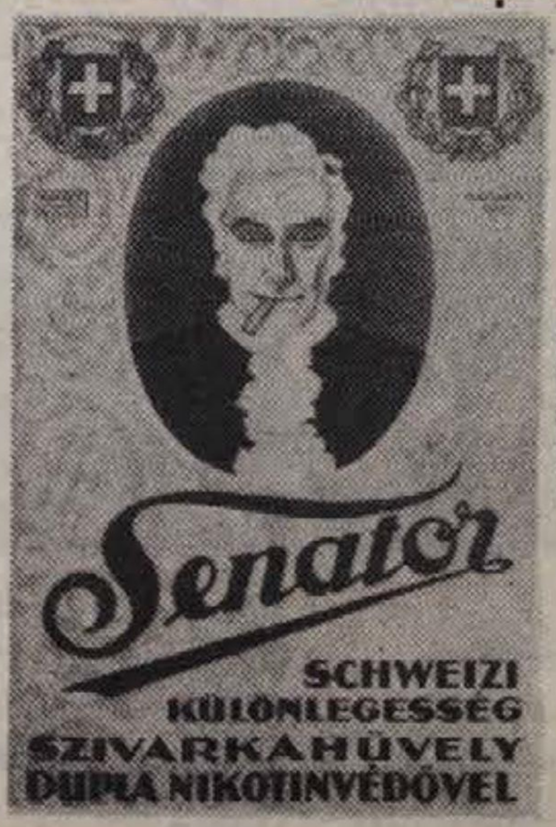

Nem örülhet csak a fakír, ha kifogy a vécépapír

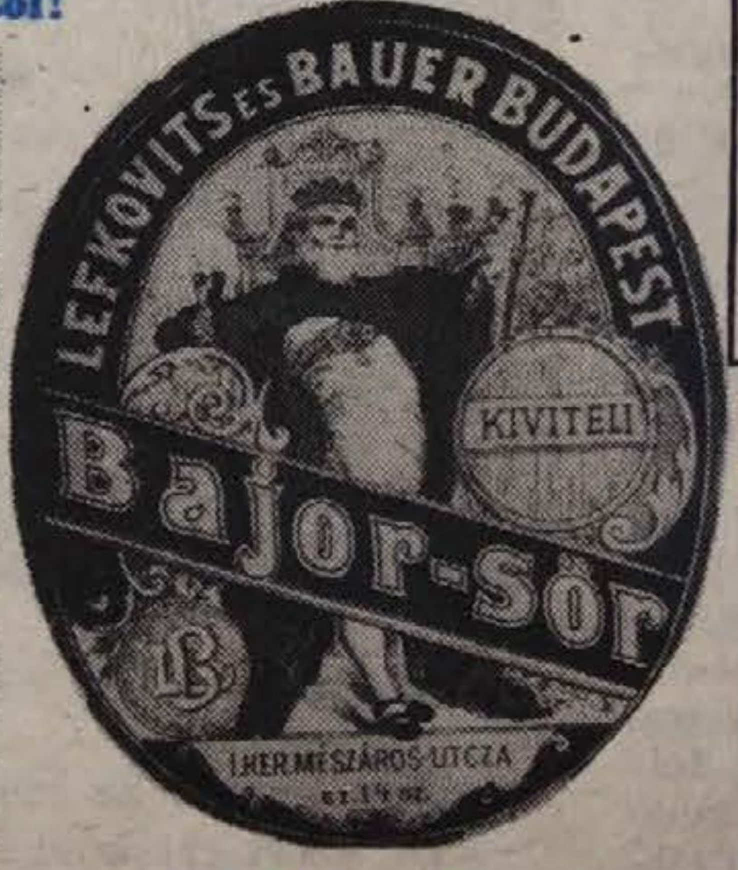

Tán mégis lesz idő múltán gazdaságunk magyar vulkán

Összeállította: Fülöp György

Dohányos tesz fogadalmat, nem szív mást, csak csücsforgalmat.

Sörtől úgy lesz üde bája, ha ön duzzad, nem a mája!

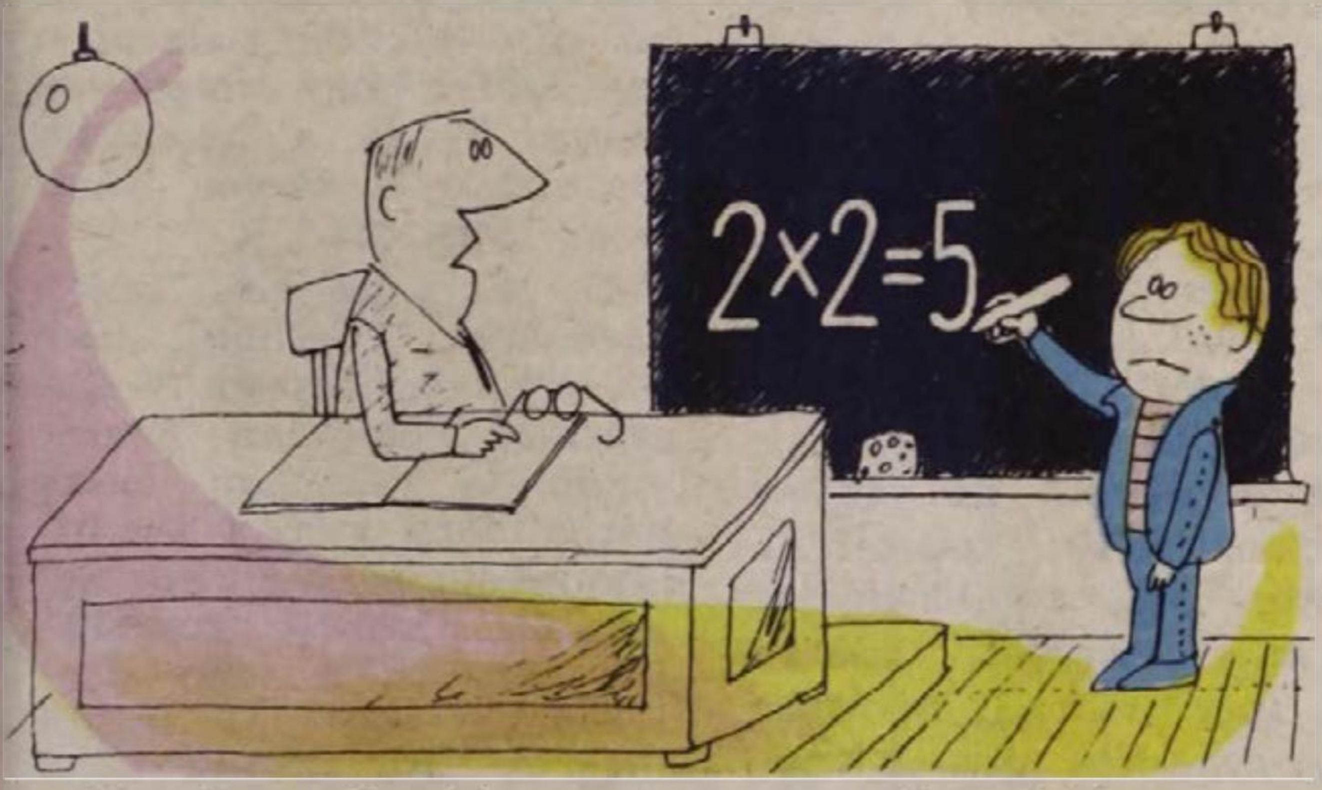
Legalább a vakarékon tartsd igényed takarékon!

REFLEKTORFÉNYBEN

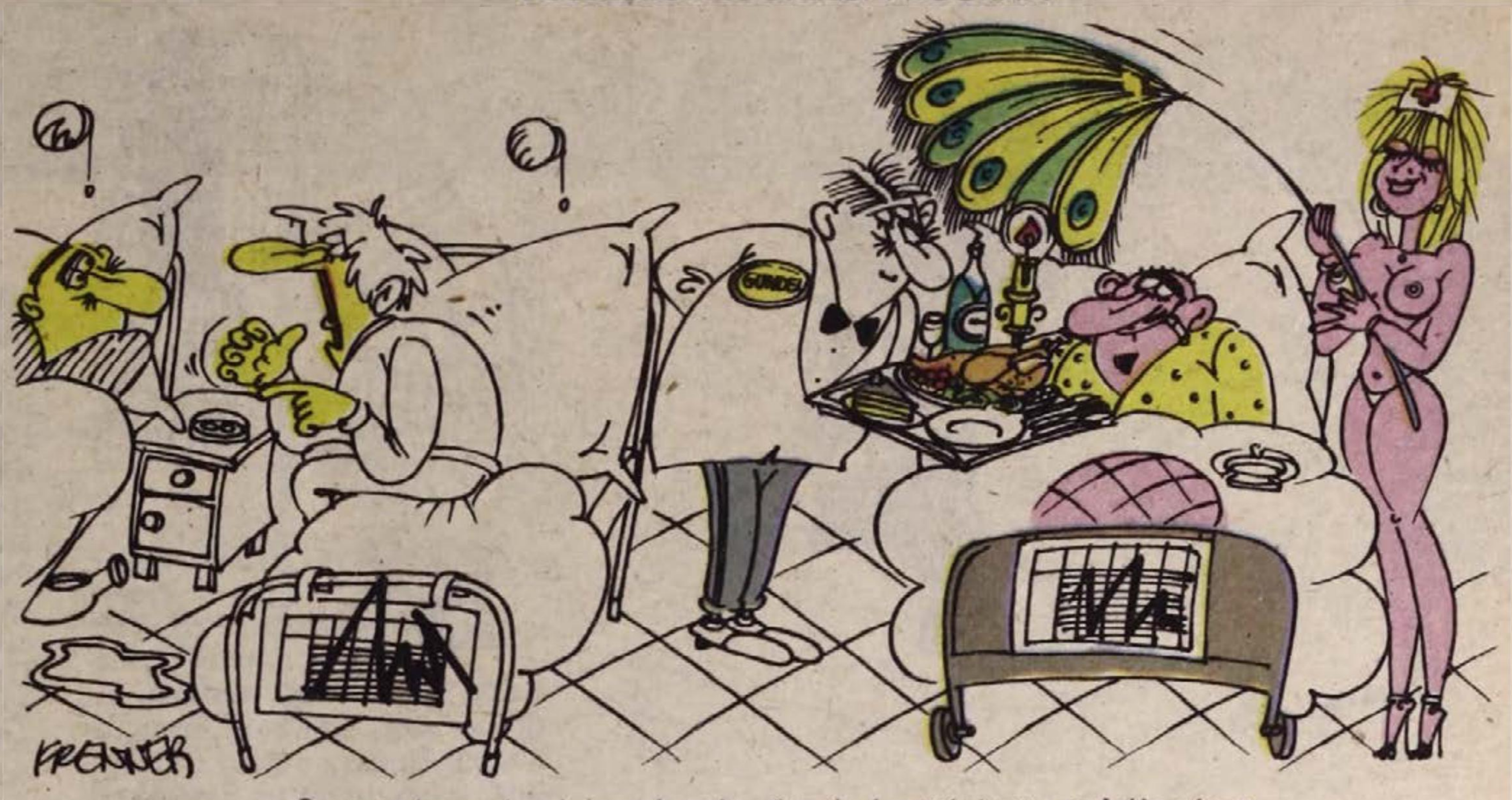
BÁLINT LÁSZLÓ,

az MLSZ technikai igazgatója, akinek azt kívánjuk, hogy se a magyar, se a török válogatottban ne fogjon törököt.

– Ugy látom, fiacskám, te vagy az osztály másként gondolkodója!

EGÉSZSÉGMEGŐRZÉSI PROGRAM

– Persze, hogy így bánnak vele, ő már bruttósította **a hálapénzt.**

AZ ÉV MADARA

Tövig rágtam a körmöm izgalmamban, úgy vártam a szavazást. Mármint arról, hogy idén ki lesz az év madara. A magyar ornitológusok szavaznak erről minden esztendőben, szigorúan demokratikus alapon. A finisben már abszolút nem érdekelt, hogy ki lesz az év embere, vagy ki lesz az év állata. Csakis a madár érdekelt.

Nos, idén az év állata a kuvik lett. Persze, rögtön fellapoztam a régi évkönyveket, mert kíváncsi voltam arra, hogy eddig mely madarak nyerték el ezt a kitüntető címet.

Azokat az esztendőket gyorsan átlapoztam, amikor a kétfejű sas és a turul voltak az év madarai, mert engem igazándiból a felszabadulás után kronológia érdekelt. Az újjáépítés idején, amikor minden úgy ment, mint a karikacsapás, az év állata a vöcsök lett. Ezt a vörös szajkó követte, majd a fülesbagoly lett soros (latinul: Tyto Alba). Ezután rögtön a bukómadár és a fogoly következett, majd rövid időre az aranytojást tojó tyúk lett az év madara. Az ötvenes évek derekán már úgy volt, hogy a tőkés réce lesz a nyerő, de aztán mégis a kárókatona jött be. A konszolidáció éveiben a veréb helyett a túzok lett a győztes, a téesz szervezésének idején a barázdabillegető lett a sláger.

Aztán bevezettük az új gazdasági mechanizmust, és minden úgy ment, mint a pinty megszavazása. Ezt utóbb korrigáltuk, és a lappantyú lett a soros. Egy idő után azonban sajnos bejöttek a szarkák és most már a hattyúk is.

Az idei szavazást nagy érdeklődés előzte meg. Voltak akik arra voksoltak, hogy a szürke vészmadár (Puffinus griseus) legyen az év madara. De sokan görcsösen ragaszkodtak egy fecskéhez, amelyik végre nyarat csinál. Az eredmény ismert: a kuvik győzött.

A madárhatározó szerint a kuvik igen sokat lármázik, éles, ugatásszerű hangon, de egyébként jámbor, béketűrő madár. Az ornitológusok leírják, hogy vész esetén egy kissé bambán félrebillenti a fejét: nagyobb madarak elől kitér. Az utóbbi időben egyre kevesebbet költ. Védett madár, nagyon nehéz befogni.

Meg kell mondanom, hogy én a legmesszebbmenőkig egyetértek a madártudósok döntésével, a kuvik-ügyben is. Legyen csak ő az év madara! A kuvik könnyen felismerhető, ezért bízom abban hogy idén az illetékesek nem engem néznek madárnak...

Trunkó Barnabás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

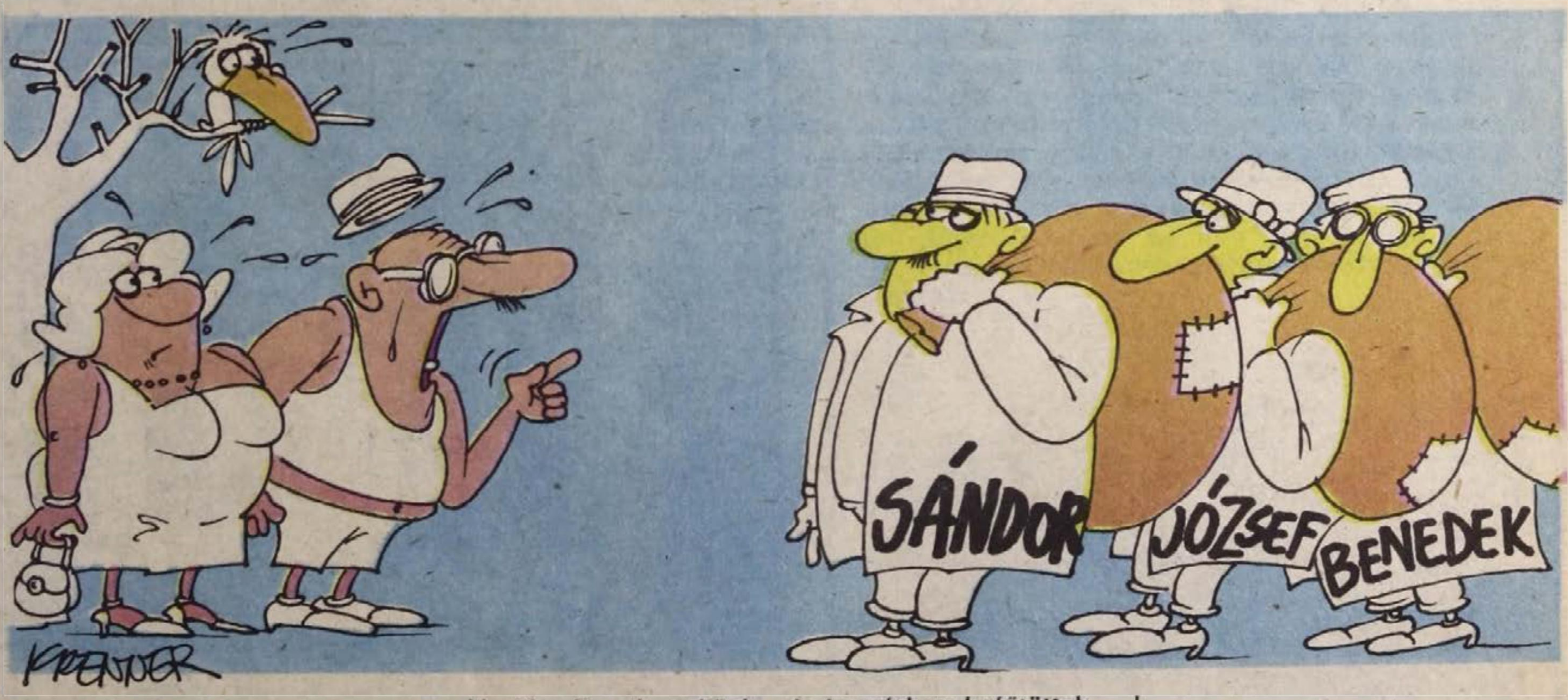
– A cirkuszi konferanszié bejelenti a következő számot:

– Most egy idomított kutya következik. Egyedülálló tudománya, hogy kitalálja a nők életkorát.

A cirkuszban a nők felállnak és a kijárat felé indulnak.

– Hölgyeim! Kérem, maradjanak... A kutya csak 20-ig tud számolni.

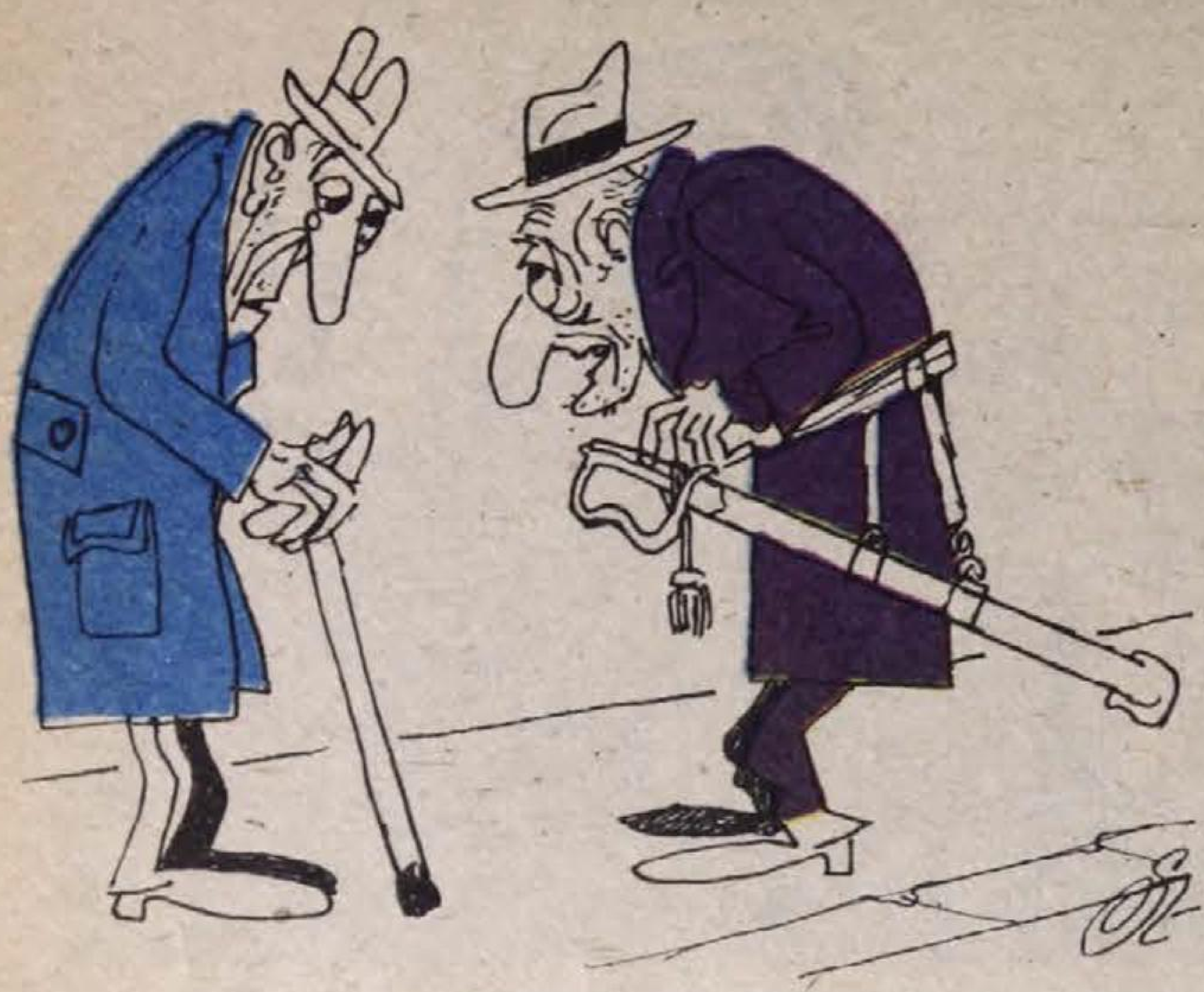
TAVASZ

– Ne fáradjanak, nekünk már januárban befűtöttek...!

Időjárásjelentésünk:

ENYHE TÉL UTÁN SZIGORÚ TAVASZ

– Hátha behívnak egy „Századunk" folytatásra!

FOTÓSAROK

FEJELGETŐS

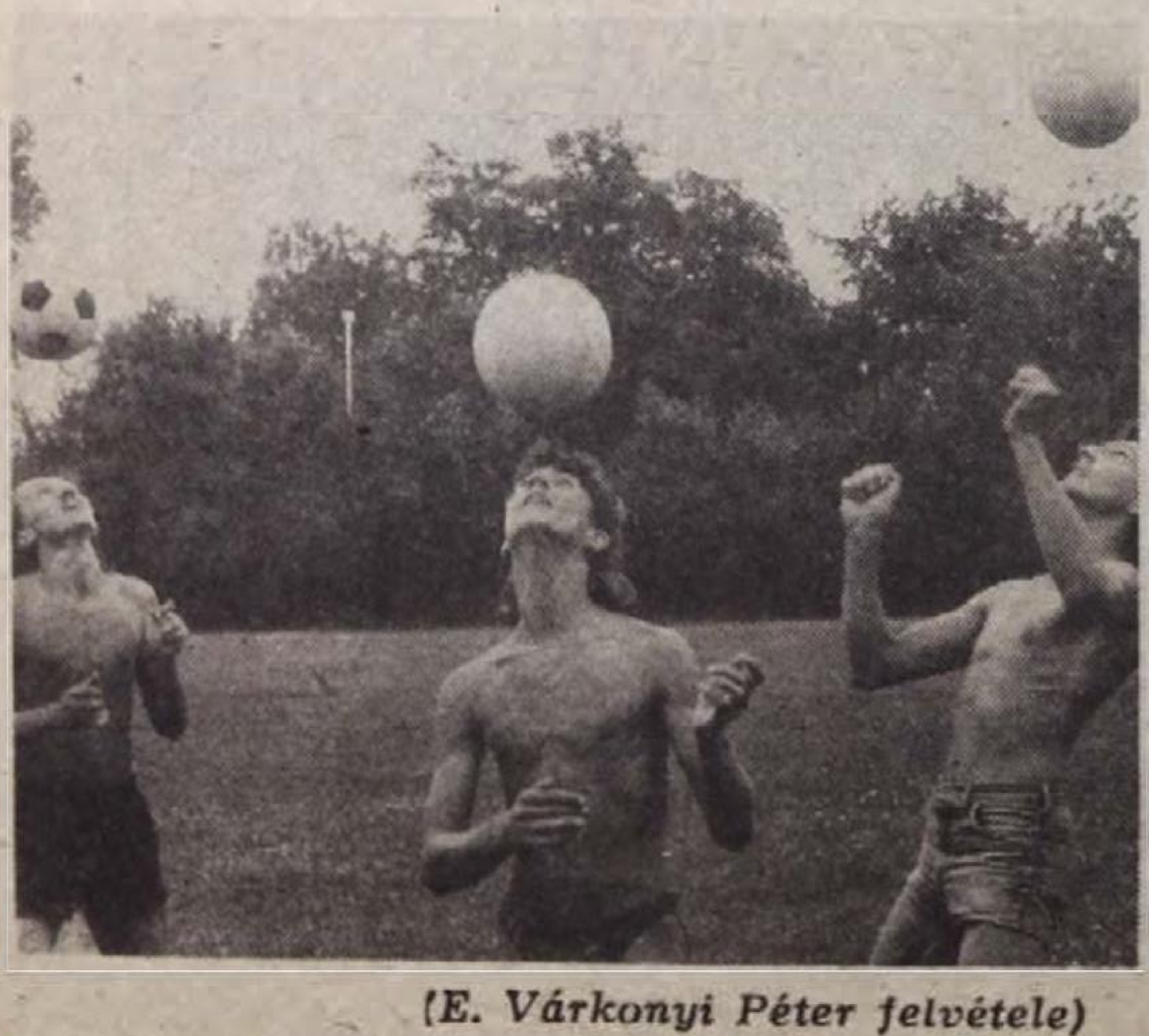
A fölöslegessé vált munkaerő foglalkoztatására kísérleteztek ki új módszert a balatonborzadályi Egybesült Kétszersült Műveknél. A nagymúltú gyár jelenleg sokféle gonddal küzd, ám a nehézségek sem tántoríthatják el az új keresésétől.

Három dolgozójuk számára lakóhelyükhöz közel biztosították a labdapattogtatás és a fejelgetés lehetőségét. (A labdákat a szakszervezet vette!)

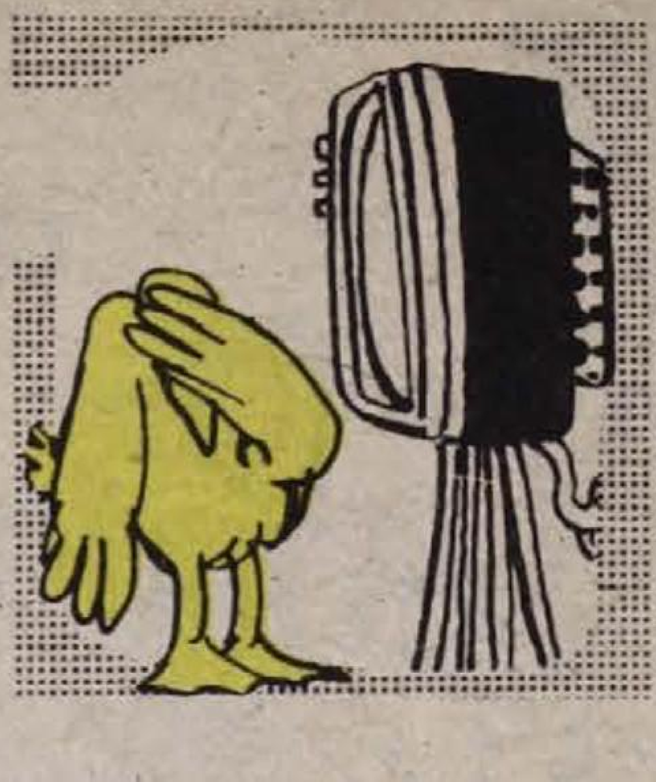
Bár a fejelgetésért bért nem tudnak fizetni, a fejelgetési szakágazat sikeresen működik. Igaz, az anyagi ösztönzés némiképp háttérbe szorul, de az erkölcsi elismerés jócskán kárpótolja a fejelgetőket: akinek nem esik le a labdája, az fejelgethet tovább!

Amennyiben a kísérlet beválik, az Egybesült Kétszersült Művek egykori dolgozóit elindítja a labdarúgó bajnokságban is. Ahhoz azonban, hogy a válogatottba is meghívják őket, még sokat kell dolgozniuk, ám miután egy sor munkahely megszűnt, éppen erre van kevés lehetőségük az egykori egybe- és kétszersütőknek.

efespé

(E. Várkonyi Péter felvétele)

A NAGY SZERENCSEKERÉK

Szegény Rózsa Gyurit egy kicsit megszidta Fröhlich Márta, mert Bea nem nyúlt elég mélyre. A dolog úgy történt, hogy a Kapcsoltam című műsorhoz több levél is érkezett, amelyek kifogásolták, hogy Bea csak a szerencsekerék egyik feléből húz, így azután nem is csoda, ha csupán tíz szerencsés versenyzőnek sikerül vásárlási utalványt nyernie!

Boldog ország, elégedett tévénézők. Minden a legnagyobb rendben, probléma egy szál se, a felhőtlen eget nem árnyékolja be növekvő bűnözés, terjedő erőszak, fokozódó munkanélküliség, felemásra sikeredett bruttósítás — már csak egyetlen feladatot kell megoldanunk: rávezetni a Kapcsoltamos Beát, hogyan kell belenyúlni a szerencsekerékbe, mindannyiunk örömére és épülésére.

A márciusi első Kapcsoltam természetesen ennél nagyobb izgalmakkal is szolgált. A kiváló matematikai képességeiről is közismert műsorvezető életszerű feladványt adott fel az egyik játékosnak: ha valakinek tíz pénztárcája van és ezek mindegyikében 1—100 forint közötti pénzösszeget tart, úgy, hogy összesen 1000 forintja van, hány forint van az egyes pénztárcákban, ha tudjuk, hogy az illető mindenfajta összeget képes ebből a pénzből kifizetni.

Csak kapkodtuk a fejünket ezen a szép vasárnap délután! Tárcák és forintok repkedtek a levegőben, mintha csak a Parlamentben ültünk volna, a költségvetés vitáján! Sajnos, a máskülönben szimpatikus játékos nem értette meg a kérdést — mint utóbb kiderült, főként azért, mert Rózsa György rosszul olvasta fel a feladványt. Végül, amikor már bizonyossá vált, hogy senki nem ért semmit, új kérdést kapott a játékos, így máig sem tudjuk, mennyi pénz van az egyes tárcákban.

Nem úgy, mint a Hírháttérben, ahol szintén a nyúlkálás került terítékre. Igaz, ezúttal szó sem esett szerencsekerékről és Beáról — a stúdióba meghívott vendégek a mi zsebünkbe történő belenyúlkálásról, azaz, az árakról beszélgettek. Megtudtuk, hogy az idén januárban 18,5 százalékkal voltak magasabbak az árak, mint egy évvel korábban, de a beígért 15 százalékos áremelés mégsincs veszélyben, mert ez a 18,5 százalék tulajdonképpen csak 8 százalék, tavaly ugyanis volt egy-két áremelés. ezért a decemberi árszinthez képest januárban csak 8 százalékkal emelkedtek az árak, nincs gond tehát, lehet még 7 százalékot emelni, hogy kijöjjön a beígért 15 százalék, akinek pedig ez egy kicsit bonyolult, az vegyen magának 10 pénztárcát, tegyen bele 1—100 forint közötti összeget, azután ha még marad bélyegre is pénze, írja meg a Kapcsoltamnak, hogy Bea hova nyúljon és honnan húzzon!

Persze, ha számokról van szó, nem árt az óvatosság. Láthattuk a Híradóban is: az ideiglenesen hazánkban állomásozó kínai agyaghadsereg egyik lovának induláskor még négy lába volt, ám mire hazánk földjére lépett, már csak három lába maradt, a negyedik eltört. De nem jártunk jobban a számokkal a Bayern München—Real Madrid futballmeccsen sem. A szünetben azzal a jólesően semleges tudattal dőlhettünk hátra karosszékünkben, hogy a szongos németek 2-0-ra vezetnek, ám a második félidő elején kiderült, hogy a szünetben újabb gól esett: a közvetítés folytatásakor tudniillik már 3-0 volt az eredmény. A nagy magyar varázslatra csak később derült fény: nem a két csapat egyezett meg a szünetben, hanem a második félidő legelején a Bayern még egy gólt rúgott, amelyet azonban a magyar televízió nem adott (meg). Az ok igen egyszerű. Kissé elhúzódott Tv-Híradó, a műsorvezető, Bayer Ilona ugyanis fontos, halasztást nem tűrő hírt közölt: tudatta a nézőkkel, hogy meg van fázva. Tehát a harmadik Bayern gólt Bayer miatt nem láthattuk.

Ez hát a helyzet, tisztelt tévénézők. Semmi nem az, aminek látszik. A 18,5 százalék valójában 8 százalék, a négylábú lónak három lába van, a 2-0 tulajdonképpen 3-0 és így tovább. Csukott szemmel kotorászunk a nagy szerencsekerékben és lassan már azt sem tudjuk, hogy hányadán állunk.

Föld S. Péter

– Ígérd meg, hogy ha megállapodtok végre az ideológiában, többet törődsz majd a gondjainkkal!

Véget ért a tőzsdekonferencia

FOGADJÁK RÉSZVÉNYÜNKET...

Félmillióval kevesebb a sertés

ÉS HA MÉG EZ LENNE A LEGNAGYOBB DISZNÓSÁG...

– Megszűnt a sportklub, srácok, gyertek vissza a kibontakozás után!

– Sosem hittem volna, hogy egyszer még vonósnégyes lesz az üzemi négyszögből . . .

REHABILITÁCIÓ

– A történelem őt igazolta . . .

SZÓHIVATALI NYILATKOZAT

A Szóhivatal e heti értekezletén az illetékes azzal a széles körben érdeklődést kiváltott kérdéssel foglalkozott, hogy

SZABAD-E SÍRNI
A KÁRPÁTOK ALATT?

— Megállapítást nyert — mondta, — hogy a kérdést a közelmúltban az egyik legpatinásabb, bár mostanában bizonyos gazdasági nehézségekkel küzdő szövetkezetünk dolgozója, a jól ismert Góg és Magóg család férfi-leszármazottja vetette fel egy feleslegesen elvégeztetett és ezért nem teljes értékben elszámolt munka elvégzésével kapcsolatban.

— Mi is történt itt valójában? A Dévényi Új Idők Szövetkezet utasítást adott fent nevezett dolgozójának, hogy rendes napi tevékenységét, a kapu és a fal döngetését végezze el. Az e munkához szükséges feltételeket a szövetkezet idejében biztosította. Például a zajártalom csökkentése érdekében az iparági szakszervezet teljes egyetértésével fülébe forró ólmot öntöttek, és így tovább. Vizsgálataink szerint e tekintetben a dolgozót semmiféle érdeksérelem nem érte, a szövetkezet Vezetősége a legmesszemenőkig teljesítette minden kívánságát. Talán túlságosan is: így, amikor a dolgozó azt az igényét fejezte ki, hogy tapossanak reá, ezt — talán kissé durván, talán kissé gazul — minden további nélkül teljesítették, nem törődve az ezzel járó költségtöblettel.

— Az egyetlen valódi probléma, mely az üggyel kapcsolatban felmerült, a dolgozó átképzési munkadíjának folyósítása körül található. Góg és Magóg fia ugyanis önként és be sem várva a szövetkezet ilyen irányú felszólítását, kifejezte azt az igényét, hogy a továbbiakban az új énekes ipar Vazuljaként kíván működni.

— A vizsgálat tényeit feltáró megállapításaink szerint helytelenül járt el ebben az ügyben mind a szövetkezet, mind az illetékes tanács, amikor arra hivatkozva, hogy a dolgozó süketsége miatt képtelen meghallani az élet új dalait, vonakodott a jogszabályban rögzített átképzési térítést folyósítani. Ez az álláspont véleményünk szerint — még ha elátkozza százszor is az ügyben illetékes pusztaszeri tanács —, tarthatatlan. Ugyanis a jogszabály, majd a jogszabályt kiegészítő rendelkezések, illetőleg a jogszabálykiegészítő rendelkezéseket értelmező végrehajtási utasítás valamint a jogszabálykiegészítő értelmezéseket módosító szabályozók

KIFEJEZETTEN NEM TILTJÁK

a süketek énekesi átképzésének lehetőségét.

— A hasonló értelmezési problémák elkerülése érdekében a jövőben szorgalmazni fogjuk egy olyan jogszabálykiegészítő végrehajtási utasítást módosító szabályozó értelmezési előírásának elkészítését, mely alapján nem csupán a fent jelzett fogyatékosságú dolgozók énekesi átképzése oldódik meg, de lehetőség nyílik arra is, hogy sántákból futóbajnokot, bénákból tánctanári képesítéssel rendelkezőket, vakokból hites színvizsgálókat, gyengeelméjűekből pedig az Országos Áltudományos Akadémia orvosi ad-hoc bizottságának tagjait képezzék. Így lesz ez a mi reformunk mégis győztes, mégis új és magyar — fejezte be tájékoztatását a szóhivatal szóvivője a héten.

Várkonyi Mihály

ÚJ FORMARUHA

KÖZMEGEGYEZÉS

– Egy a jelszónk: a béke!

EZENTÚL MINDEN MÁSKÉPP VOLT...

– Lehet, hogy hamarosan a Ratkó-korszakot is pozitívan fogjuk értékelni?!...

– Két variációt csináltam: egy állót és egy bukottat.

ATERTEKELES

– Talán ebből kiindulhatnánk: egyszer kedvesen barackot nyomott a fejemre...

– Ne fárassza magát, Petőfi úr, az utókor úgyis kideríti, hogy nem itt szavalta a „Nemzeti dal"-t.

– Nemcsak a bérmunkára, a tőkére is oda kell figyelni.

ADÓ-DZSUNGEL

– Atyaisten, azért lettem cipész, mert nem ment a matek.

A JÖVŐBŐL

– Se sarló, se kalapács, csak számítógépek...

– Átértékeljük a szerepét, ezentúl nem győz, hanem leszúrják!

A FILOZÓFUS RÉMKÉPE

– Te jó ég, követnek!...

VISSZA AZ EGÉSZ

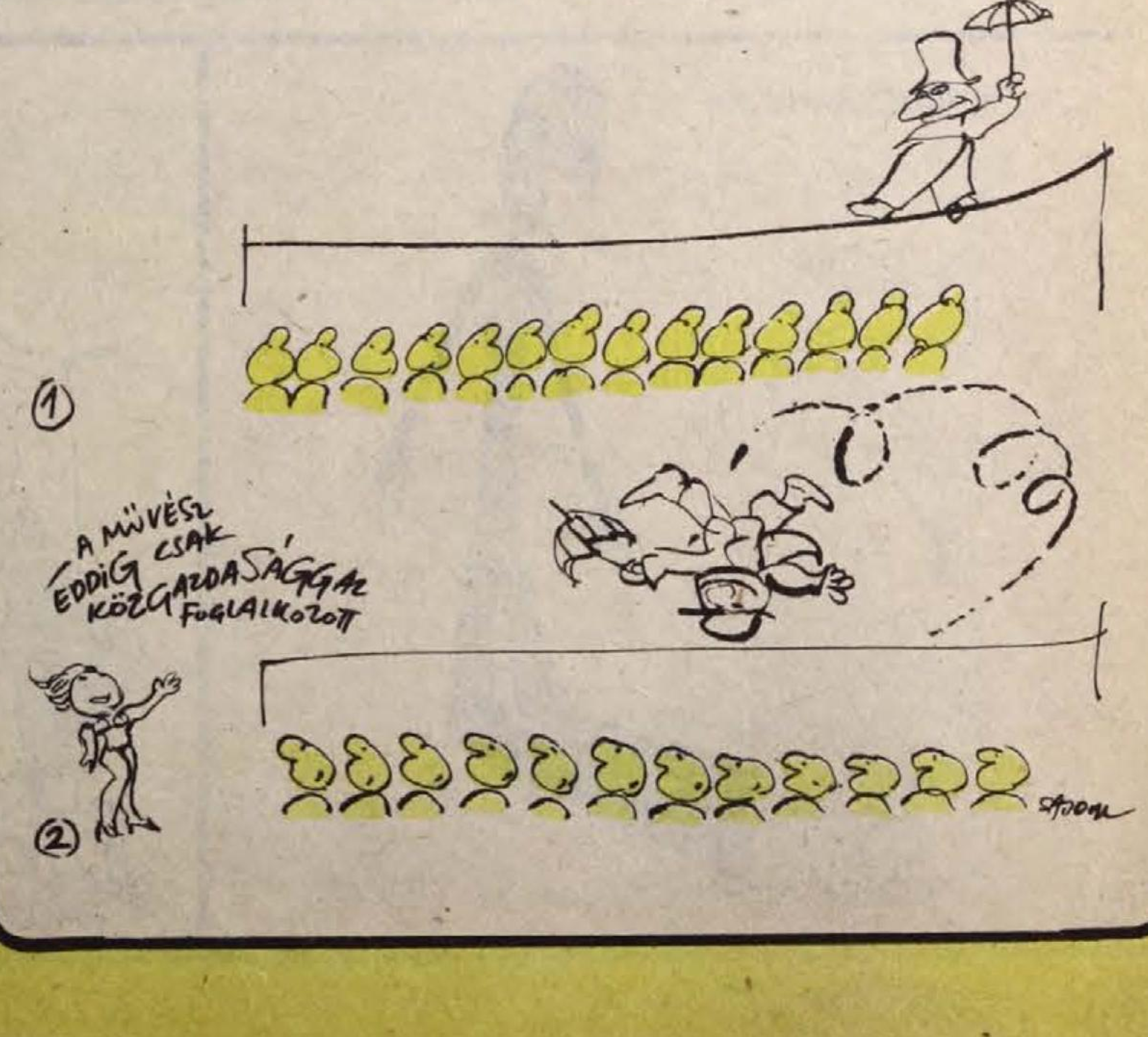
– A tatárdúlás, a török uralom, a Habsburg elnyomás mind az 50-es évek miatt volt!

EZ MOST A SLÁGER

TANKÖNYV

Csak úgy firkálgatok

VARIÁCIÓK EGY TÉMÁRA

Az első jelenettel már mindenki találkozott. Fiatal anyuka, hétnyolc éves gyerekkel nyomakszik fel a buszra. Van egy üres ülőhely. A kisfiú bizonytalanul megáll, ránéz a felfelé lihegő öreg nénikre és bácsikra, de már csattan az ifjú anyuka hangja: na, mi van, mozgás leülni.

A második jelenet a közértben történt, ahol élet-halál harc folyik az üres kosárért. Most kivételesen volták üres kosarak, persze nem a bejáratnál, a helyükön, hanem a csomagolóban, összevissza dobálva. Felveszem az egyik kosarat, abban a pillanatban érzem, hogy oldalról erős marok rángatja ki a kezemből. Csodálkozva odanézek, kinek kell éppen az a kosár, amit én fogtam már. Tizenegy, tizenkét éves forma kisfiú akarja elragadni a

kosarat. Mellette féltucat másik, de ő ezt akarja, és tépi, húzza. „Azonnal leteszed" — szólok rá, nem mintha nekem nem volna mindegy, hogy felveszek-e egy másikat, vagy sem. De azt akarom, tanuljon egy kis rendet és illemet. Két lépéssel mögötte áll a gyerek anyja, termetes, piros arcú nő. Várom, hogy ő is rászóljon a fiára, hogy Pisti, vagy Feri, ne legyél ilyen erőszakos és udvariatlan, de anyuka villámló szemekkel engem néz, hogy mertem kis kincsét megróni.

A harmadik: barátnőm bérelszámoló egy csepeli gyárban. A férje műszerész. Három gyerekük van. A legnagyobb már keres, félállásban kétezerötszáz forintot havonta. Hetenként egyszer főz húst. Maga varrja a ruháit. Otthon mossa az ágyneműt. Spórolni kell. — Barátnőm nagy csomagot cipel az utcán. Mutatja, hogy cipőt vásárolt. Középső fiának, a tizenhat éves Ferinek egy Adidast, potom háromezerkilencszáz, (jól tetszenek érteni: háromezerkilencszáz) forintért, mert hát ilyet akart a gyerek, az iskolában több fiúnak is ilyen van. És vett egy tornacipőt kétszázhatvanért apukának, mert férjuram elhatározta, hogy reggelenként kocogni fog.

Befejezés:

Levelet kaptam egy kedves olvasótól. Ötvenhét éves, kétségbeesetten panaszkodik, hogy felnőtt fia rá se néz, hónapszámra meg se látogatja. Pedig én mindent megadtam neki. Mit tegyek?

Most már semmit, drága asszonyom.

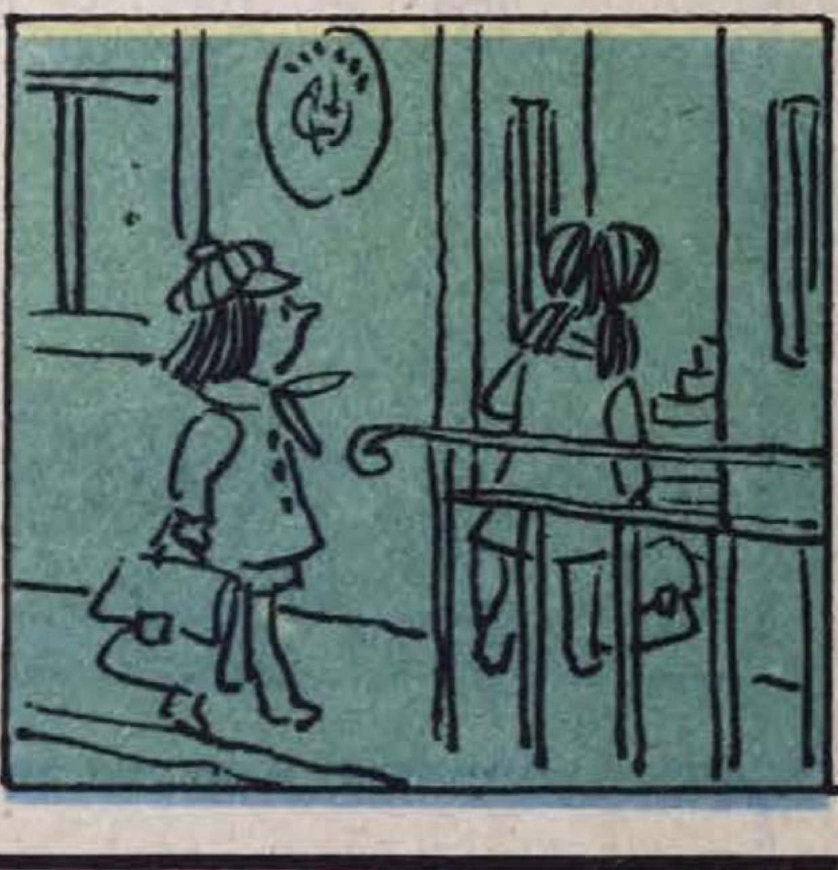
GYÓGYÍTÁS

Szomszédunk iskolába küldi második kislányát. A kislány kókadozik, sápadozik. Mi van ezzel a gyerekkel?

— Á, semmi. Kicsit piros a torka. Hillbrunn néni azt mondta, hogy influenza lesz, adott neki maripent, volt neki otthon egy zacskóban és mondta, hogy ha nem lázas, csak menjen iskolába.

Fel vagyok háborodva. Ha beteg a gyerek, miért Hillbrunn nénihez, a szomszéd házmester nénihez mennek tanácsért, miért nem a gyerekorvoshoz? Dehát most már elment a gyerek.

Délben telefonál egy barátnőm. Nem tud este átjönni, mert nagyon lázas, influenzás. Sajnos, a kis unoka is megkapta, bár a gyerek szerencsére még nem lázas. Volt

is vele orvosnál az apja. Kapott egy doboz maripent és azt mondta a doktor néni, hogy ha nem lázas, mehet az iskolába, úgyis meg fogja kapni minden gyerek.

Ez igen. Rettenetesen fájnak az ízületeim. Mindjárt átmegyek Hillbrunn nénihez, hogy adjon rá valamit.

REKLÁM

Szeretik önök a tévéreklámot? Én nagyon. Főleg azokat, amelyek homályosak, mint egy ballada, és amelyeket szerény értelmi képességemmel nem tudok megfejteni.

Itt van például az „Elefánt a Ramovill"-ban kezdetű hirdetés. Biztosan van valami mély mondanivalója, vagy hogy még modernebbek legyünk, üzenete. De mi? Ugyanis, ha a reklám alkotói nem tudnák, az „elefánt a porcelánboltban" című mondás olyan emberre, állatra, tárgyra vonatkozik, aki, amely idétlenül, esetlenül, durván, gorombán összetör, összeront, romból mindent. Az elefánt a porcelánboltban rálép a herendi készlet teáskannájára, ormányával lelöködös negyven tányért és kétszáz poharat. Úristen, mi van ebben a Ramovill boltban? Videó-törmelék és szétzúzott magnós rádiók? Dehogy lépek oda be.

A másik kedvencem egy tánckép-kombináció. Rángatozó fiúk és lányok támolyognak az izgató zene ütemére, papírokat szabdalnak és közben ez hangzik: Téged vár a papírgyár. A pa-pa-pa... téged vár a papírgyár." Arról nincs szó, hogy milyen célból? Vásároljanak ott? Tánctanítás van? Jöjjenek oda dolgozni? Hova, milyen papírgyárba, miért? És mielőtt ezt végiggondolhatnánk egy dallamos hang

lelkes optimizmussal közli: Ahol mindig bejön a papírforma. — Hát nem papírgyárról van szó? Lóversenyről? Totóról? A papírforma ugyanis azt jelenti (Értelmező Szótár, ötödik kötet), hogy a sportversenyen az eddigi eredményei alapján esélyes csapat győz.

Ki találja ki ezt a zseniális hirdetést?

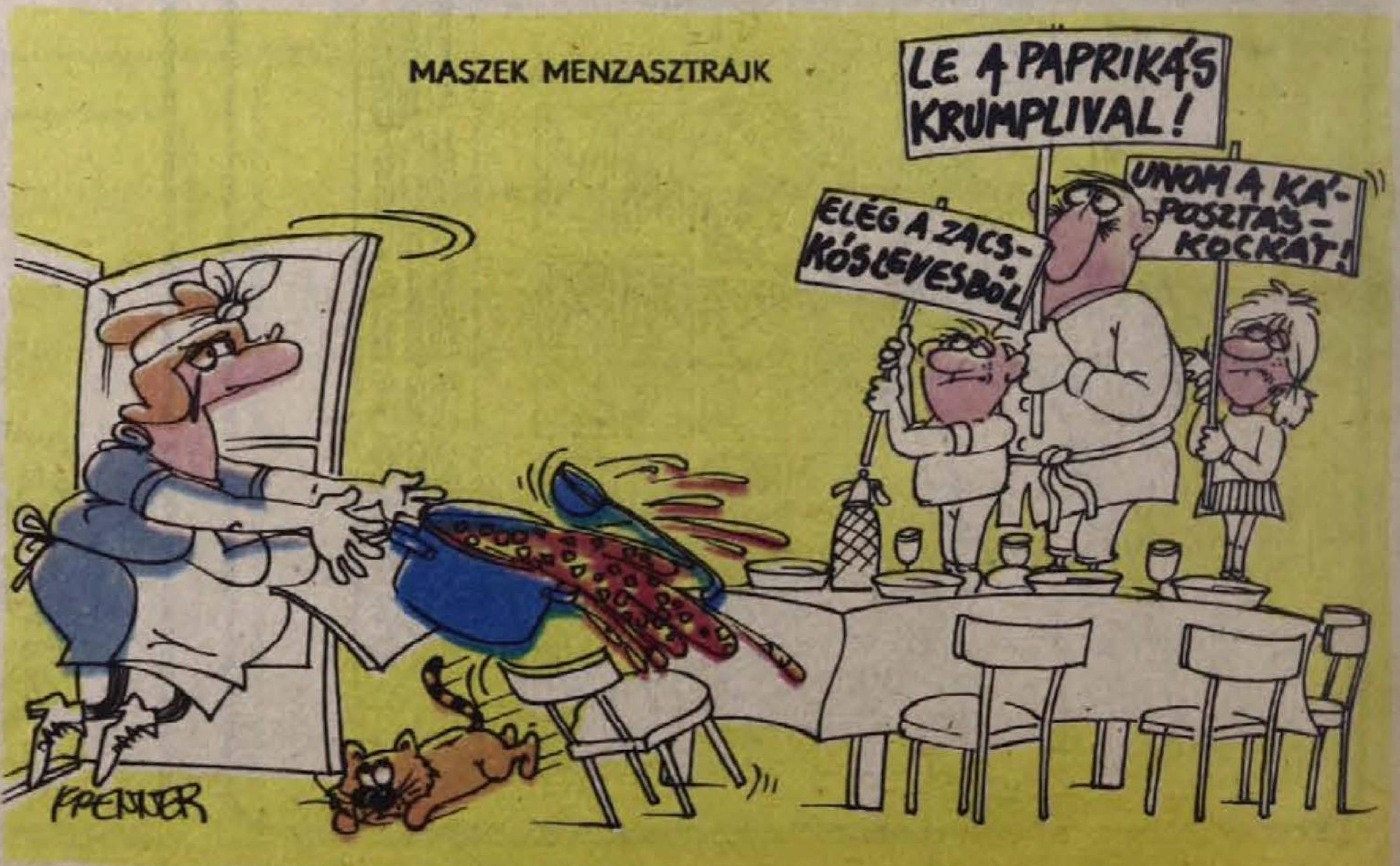
Ki rendelte meg?

Ki fizette ki?

Fehér Klára

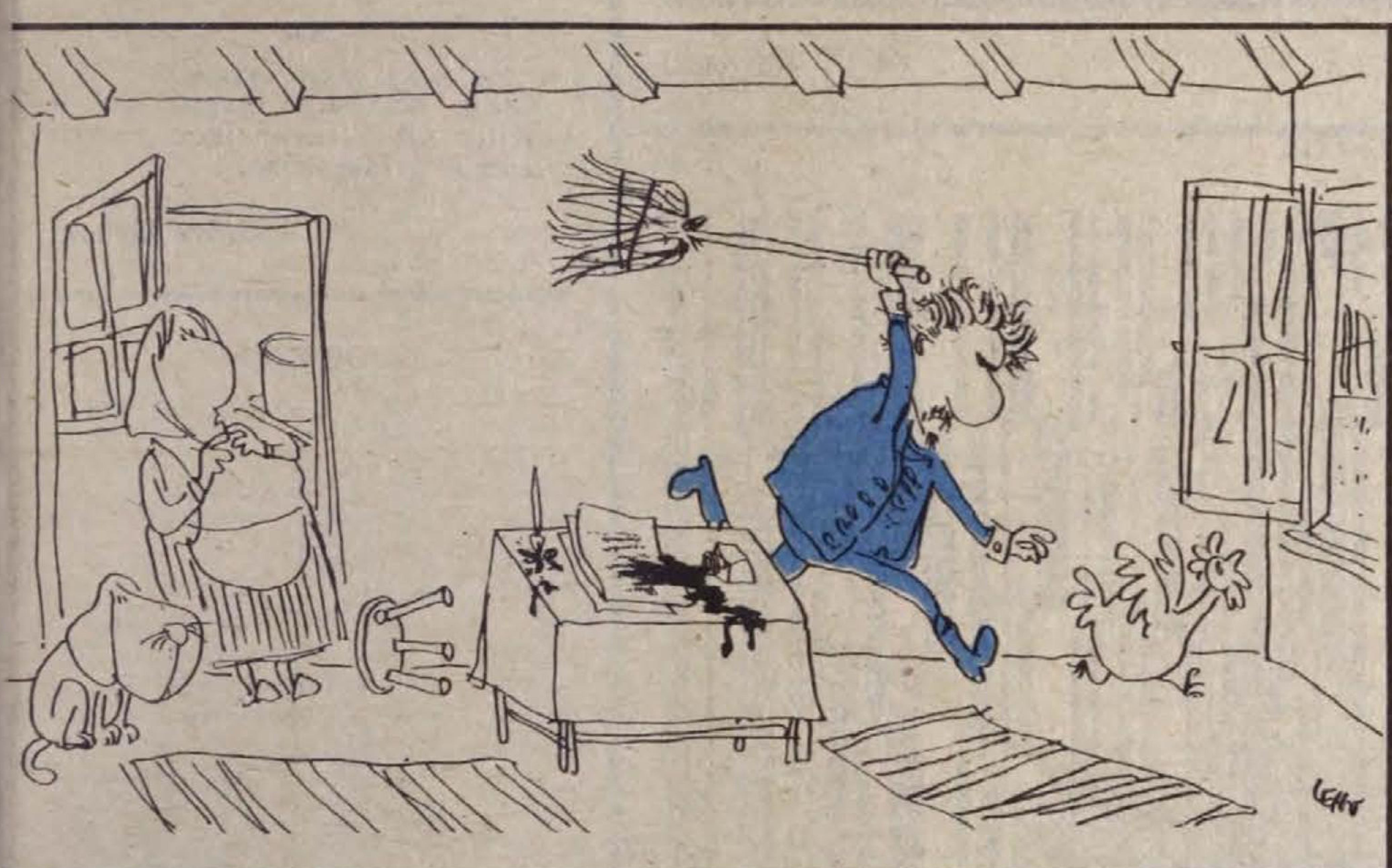

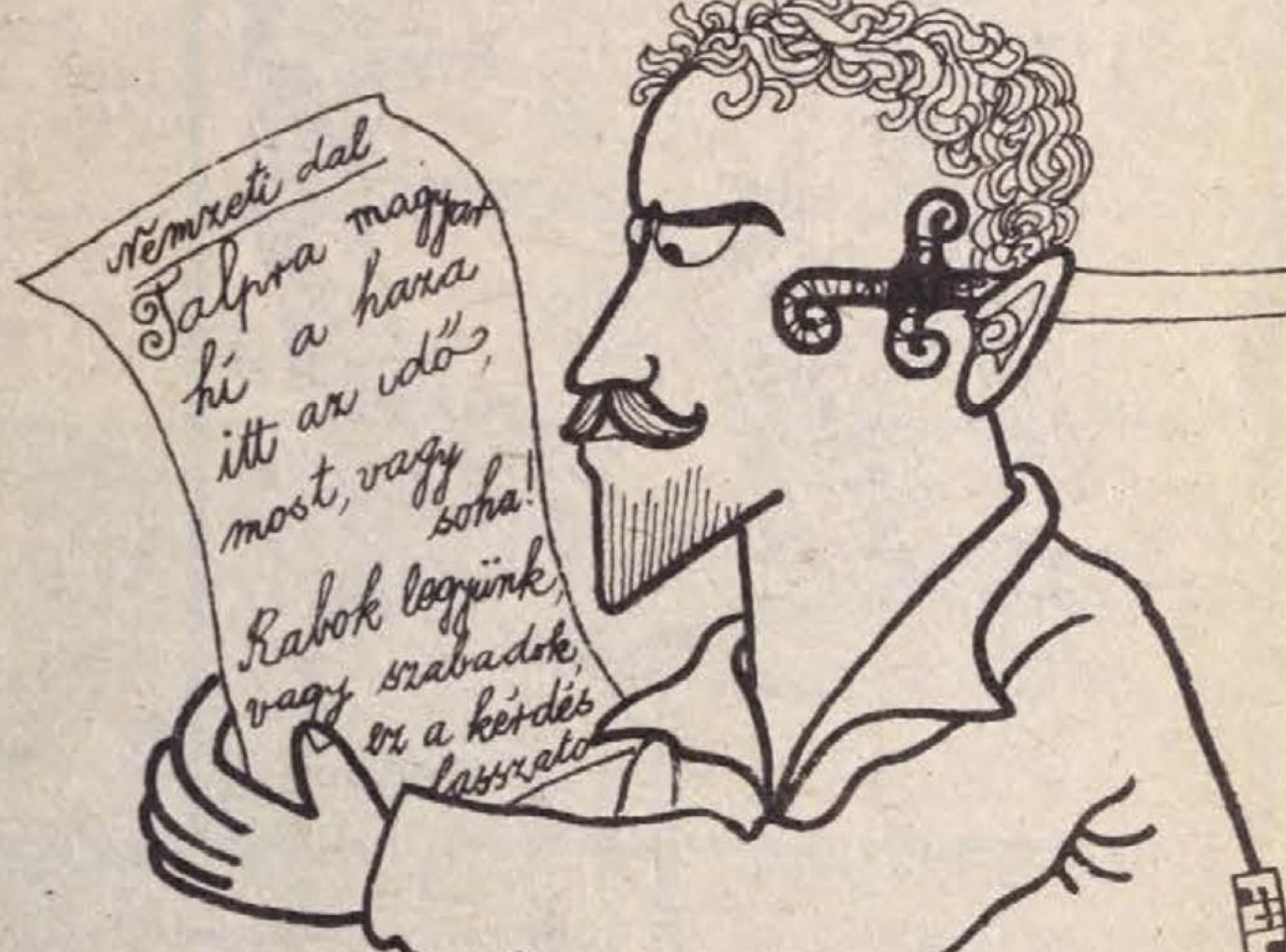

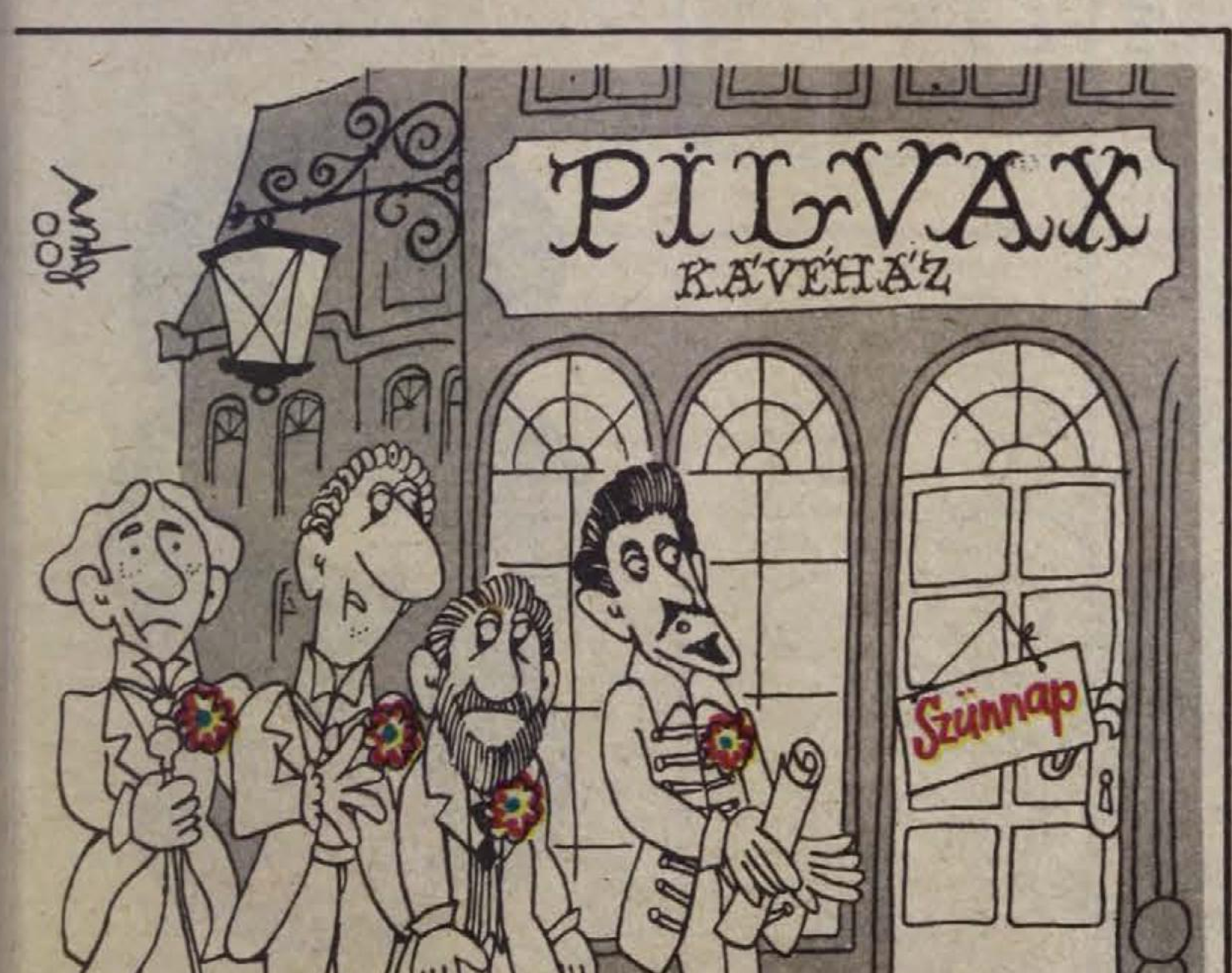

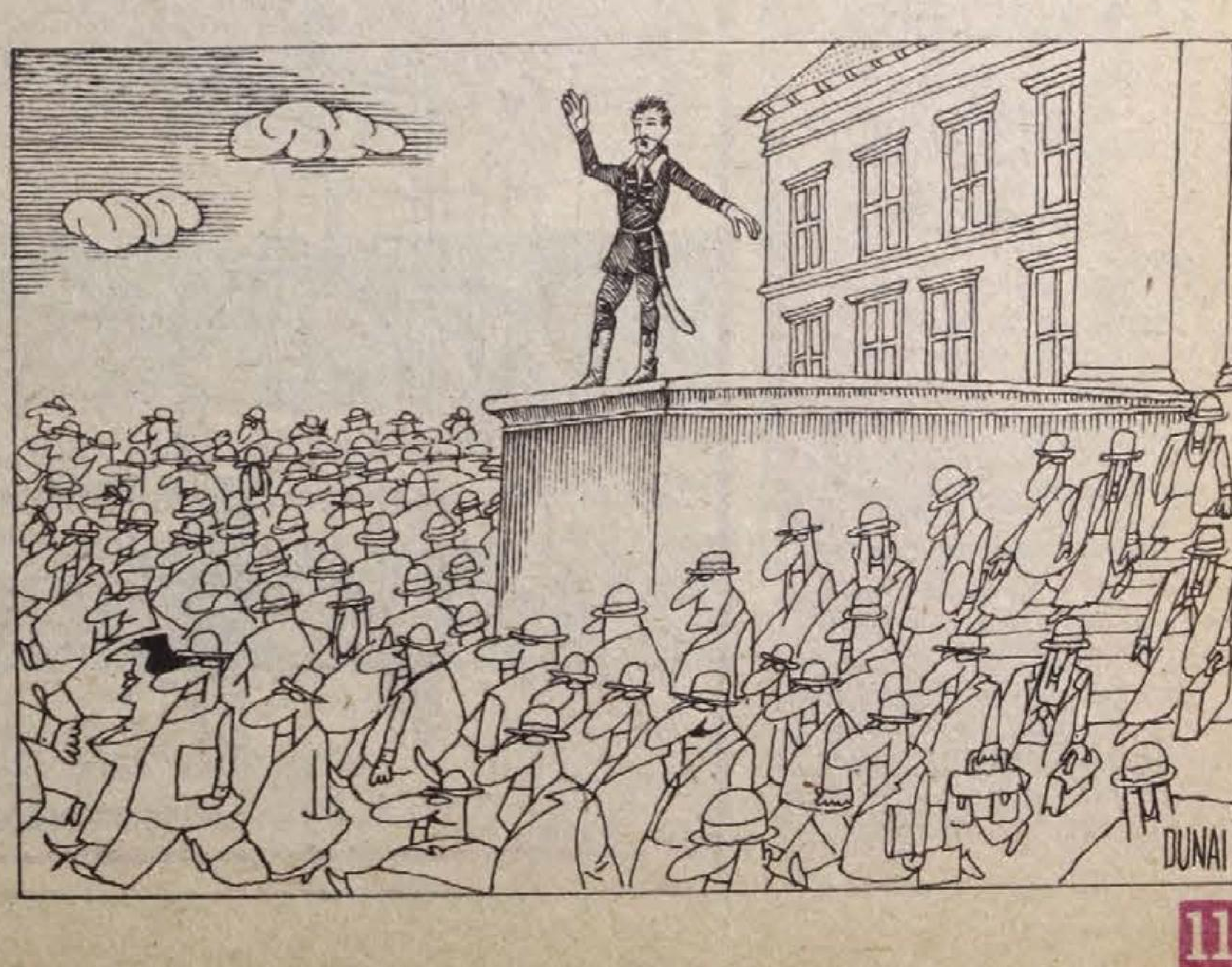
PETŐFI

DALLOS,
HEGEDÜS,
LEHOCZKI,
SAJDIK,
FÜLÖP,
BALÁZSPIRI,
DUNAI

A GÉP IS EMBER

A SZÁMALK és a Neumann János Számítógéptudományi Társaság által rendezett „A gép is ember" című nemzetközi karakatúra pályázat nagydíját

Vjekoslav Kalic (Jugoszlávia) nyerte

A kézzel rajzolt karikatúrák nyertesei:

I. díj: Jurij Koszobukin (Szovjetunió)

II. díj: Balázs-Piri Balázs (Magyarország)

III. díj: Louis Postruzin (Ausztrália)

A másik kategóriában géppel rajzolt karikatúrák szerepeltek.

A díjazottak:

I. díj: Halász Géza (Magyarország)

II. díj: Felföldi Anna (Magyarország)

III. díj: Kiss Katalin (USA)

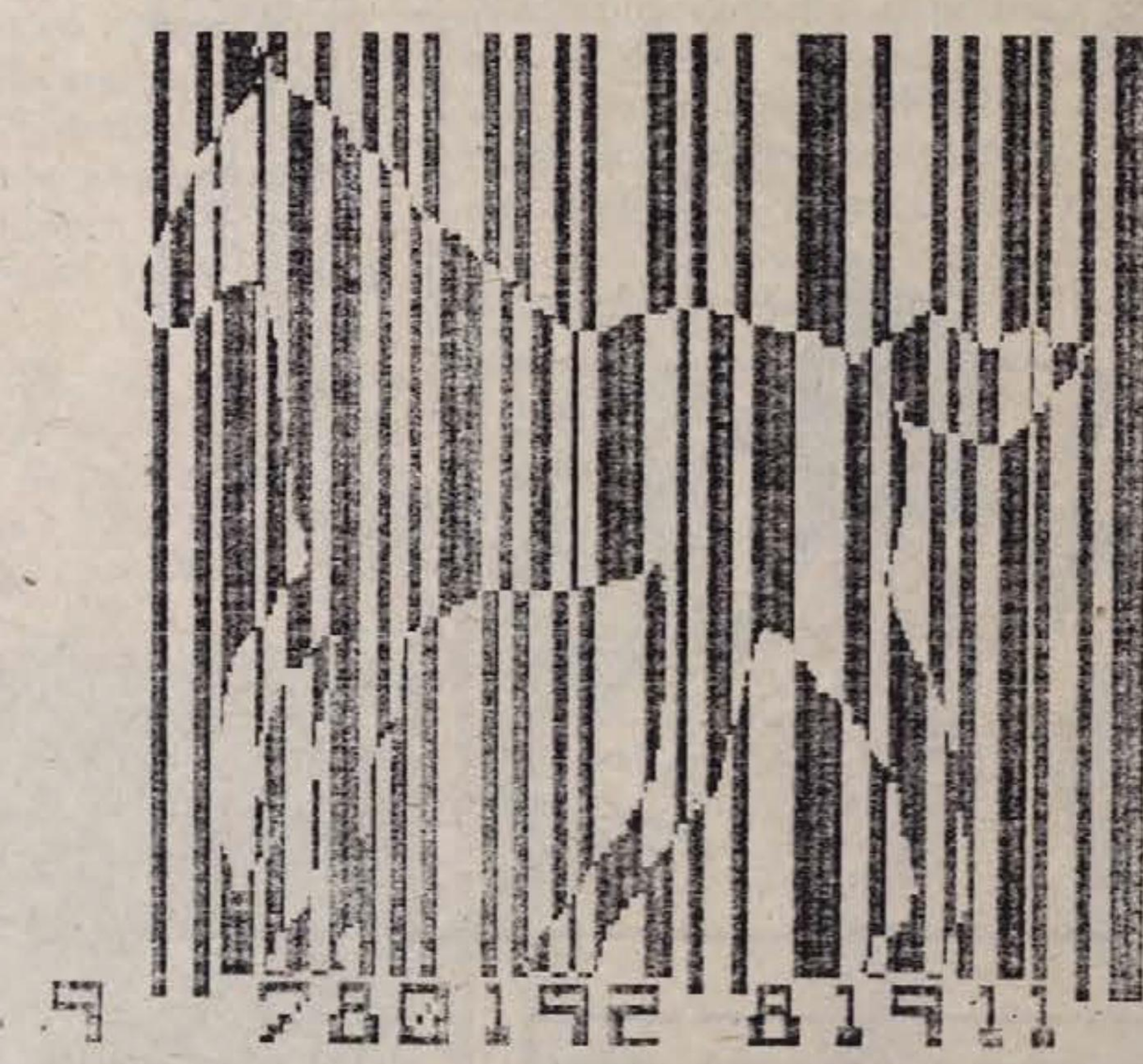
A karikatúrapályázat alkotásaiból március 18-án 12 órakor a Mikro '88 rendezvény színhelyén, a BNV 24-es pavilonjában kiállítás nyílik.

Nagydíj

Kézzel rajzolt kategória I. díj

Géppel rajzolt kategória I. díj

7 TÖRPE

Halad a világ, felment a vasfüggöny, végre produkálnunk kellene már egy elfogadható előadást.

***

Tisztelt OTP!
Kérem adósságaim átütemezését egy másik állampolgárra.

***

Bennünk marad minden vágy, ha még drágább lesz majd az ágy.

***

Az államilag támogatott lónak is négy lába van, mégis szuvas a foga.

***

A vádlottnak felelnie kell tettéért, miszerint feltörte a széfet, és megreggelizte a vállalat egész éves nyereségét.

***

Örvényeink nemrég még szivárványként ragyogtak az égen.

***

Egyes köztudott dolgok az előkészítés hibái révén igen váratlanul érik a lakosságot.

Erdős Gábor

JOGÁLLAM

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Megkínálhatom kávéval?
— Köszönöm szépen, kávét nem iszom.
— Akkor talán teát?
— Teát sem iszom.
— Akkor whiskyt szódával?
— Szódát sem iszom!

*

— Ha összeházasodunk, te leszel nekem az áram, amely fényt hoz az életembe...
— Ez azt jelenti, hogy sohasem szabad kimaradnom?...

FELLENDÜLŐ IPARÁG

— Ebből mind értékpapír lesz!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Üzemképtelen vagy régi Babetta segédmotorkerékpárt; — Régi szakácskönyveket; — A Receptéka sorozat Szendvicsek és Bográcsételek című kiadványát; — A Birodalom visszavág és a Jedi visszatér című képregényeket; — 70—75 cm hosszú, gesztenyebarna színű parókát; — Zalatnay Sarolta kislemezeit és az Álmodj velem valamint a Zalatnay II lemezeket; — Szögletes Hajdú centrifugához külső burkolatot; — 4 éves kislányra való ruhákat; — Riskó Géza: Edda Művek, Miskolc c. 1983-ban megjelent könyvét; — Szafari kalapot; — Működőképes ébresztő-zenélő órát.

KINÁLNAK: Fövényi Arnold Andor: Cukorbetegség (Megelőzés, kezelés, gondozás) c. munkáját; — Könyveket és komolyzenei hanglemezeket; — Két darab kismama farmernadrágot; — A Magyar Úriasszony Lapja és a Magyar Nők Lapja példányait; — A Rakéta regényújság összegyűjtött évfolyamait, régi könyveket; — Az Új Idők folyóirat bekötetlen számait, könyveket, krimiket; — Régi Singer varrógépet; — Régi, működőképes NDK automata mosógépet.

CSERÉLNEK: Jó állapotban levő Unitra-Fonica típ. lemezjátszót lemezekkel sétálómagnóra; — Tesla típ. szalagos magnót sok szalaggal 4 személyes sátorra vagy működőképes Babetta segédmotorra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

HASZNÁLJON JÓ DUGÓHÚZÓT...

A „Bor — teaszűrővel" című, lapjuk idei 3. számában megjelent panaszlevelet olvasva örömmel állapítottam meg, hogy a bor kiváló minőségű volt, másrészt ismét bosszankodtam, hogy a leggondosabb munkát, a legjobb szándékot is milyen könnyű elrontani. A „késsel lefejtett fekete sztaniol" — a valóságban perforált műanyag zsugorfólia, és a dugóhúzó hegyével pár másodperc alatt lepattintható. Megjegyzem, hogy Nyugat-Európában is csak a magasabb minőségű és értékű boroknál használják. Visszatérve a „felrobbant" parafadugóhoz, a bor minőségének megóvására az Állami Ellenőrzőjeggyel ellátott borokhoz 42X24 mm-es I. osztályú parafadugót használunk, ezt egyébként a szabvány is kötelezővé teszi a magasabb minőségi kategóriánál. Ezeket a nagyméretű dugókat a kis átmérőjű, sűrű menetű dugóhúzó szétdarálja.

Ezek után a jó borhoz jó egészséget kívánok, a parafadugóhoz pedig jó dugóhúzót javaslok.

Pelle Béla
MEO-vezető
Eger-Mátravidéki
Borgazdasági
Kombinát

LEGÁLIS VAGY BÜNTETENDŐ?

Egészen a legutóbbi időkig az Újpesti Dózsa tenisz-szakosztályának vezető edzője voltam. Egyik segítőtársam — aki egyébként a közelmúltban életmentésért kitüntetést kapott — az utánpótlással foglalkozott, de a költségvetés nem tette lehetővé, hogy egy kicsit is megfelelőbb fizetést kapjon. A vezetők tudtával és beleegyezésével megkértem hát a gyerekek szüleit, találjanak ki valamit, valahogy úgy, ahogy manapság — sajnos — minden hasonló szakosztályban szokás. Azt találták ki, hogy nem zsebből zsebbe fizetnek, mert ezt mindkét fél megalázónak tartotta, hanem OTP számlára fizet mindenki anynyit, amennyit jónak lát. 1985-ben, több éves lelkes munkájáért 22 000 forint gyűlt össze, nem égbekiáltó összeg. Valaki mégis jónak látta feljelenteni az edzőt. Természetesen névtelen levélben. A népi ellenőrzés jogtalan haszonszerzés miatt intézkedésre szólította fel az Újpesti Dózsát.

Ezzel nem értek egyet, mert a borravaló, hálapénz, csúszópénz, paraszolvencia adóköteles, tehát semmiképpen sem tekinthető illegális jövedelemnek. Legalábbis a pénzügyminiszter-helyettes így nyilatkozott a tévében. A szülők eljárása korrekt, ha minden ilyen természetű juttatást OTP-számlára utalnának, simán adózhatna utána az, aki kapta, és simán levonhatná az adóalapjából az, aki adta.

Kíváncsi lennék az illetékesek véleményére, hogy a jövőben, mégis, mi lenne a követendő út?

Dr. Jákfalvi Béla
mesteredző

VÁLTOZTATUNK, MEGTÉRÍTÜNK...

Ez évi 4. számunkban „Posta egy, kettő, három" címmel megjelent panaszos levelekre az alábbi választ kaptuk a Soproni Postaigazgatóságtól:

Körmendy Imre budapesti olvasó levelében az ajkai távbeszélőkezelő magatartását kifogásolta. A kérdéses időszakban az ajkai távbeszélőközpontban szolgálatot teljesítő dolgozó a levélben említett beszélgetésre nem emlékszik. Azt határozottan állította, hogy az idézett közbeszólást nem tette. A levélíró által említett viszonylatban — a korszerűtlen berendezések és a szűkös műszaki lehetőségek miatt — a távbeszélő összeköttetést csak úgy lehet biztosítani, hogy egy vonalra több előfizetőt kell bekapcsolni. Ez lehetővé teszi, hogy a bekapcsolt előfizetők egymás beszélgetésébe belépjenek. Ezért nem lehetett pontosan megállapítani, hogy ki szólt bele a beszélgetésbe. Az elavult technikai megoldáson változtatni kívánok.

Somogyi István bakonyszentkirályi lakos csomagfeladással és kézbesítéssel kapcsolatos panaszát megvizsgáltam és megállapítottam, hogy a csomagon a sérülés nem volt számottevő. Ezért a címzett azt kifogás nélkül átvette. A sérülésről a lapban megjelent írásból értesültem. A panaszosnak felajánlottam, hogy ha a sérülés miatt kára keletkezett, azt megtérítem. Táviratának sorsát vizsgálva megállapítottam, hogy az a bakonyszentkirályi postahivatalhoz nem érkezett meg. A távirattal kapcsolatban részletes vizsgálatot tartunk a Debreceni Postaigazgatósággal.

Kirkovits István
igazgató

MEGJAVÍTOTTÁK ÉS EGYEZTETNEK

Ez évi 5. számunkban „Nehéz a vödör" címmel közöltük Budavári Dezsőné panaszos levelét. A VII. kerületi IKV a csőrepedés helyreállításával kapcsolatban a többi között az alábbi választ adta:

A meghibásodott vezetékszakasz kijavítására intézkedés töntént, a vízszerelési munka elkészült. Február 1-jén vállalatunk megbízottja megállapította, hogy újabb vezetékmeghibásodás nem tapasztalható. Az előszobában vakolatkárosodás keletkezett, melynek helyreállítása szükséges. A kőművesmunka elvégzésére a bérlővel egyeztetett időpontban kerül sor.

Czipfel Jenőné
ügyfélszolg. vez.
Kovács Ernőné
előadó

TÜCSÖK és BOGÁR

Dávodi kislányok búcsúztatják
1956-ban az árvízi mentésben részt vett katonákat

Cuki katonák

(A Nők Magazinjában találta Bársony Menyhértné, törökszentmiklósi olvasónk)

Ceausescu túlzottnak minősítette a románok kalóriafogyasztását

Óh!

(A Népszabadságban fedezte fel Haász Zoltán, móri olvasónk)

Urban tájékoztatója
„Az áremelések hamarosan kedvezően éreztetik hatásukat"

Ez tuti?

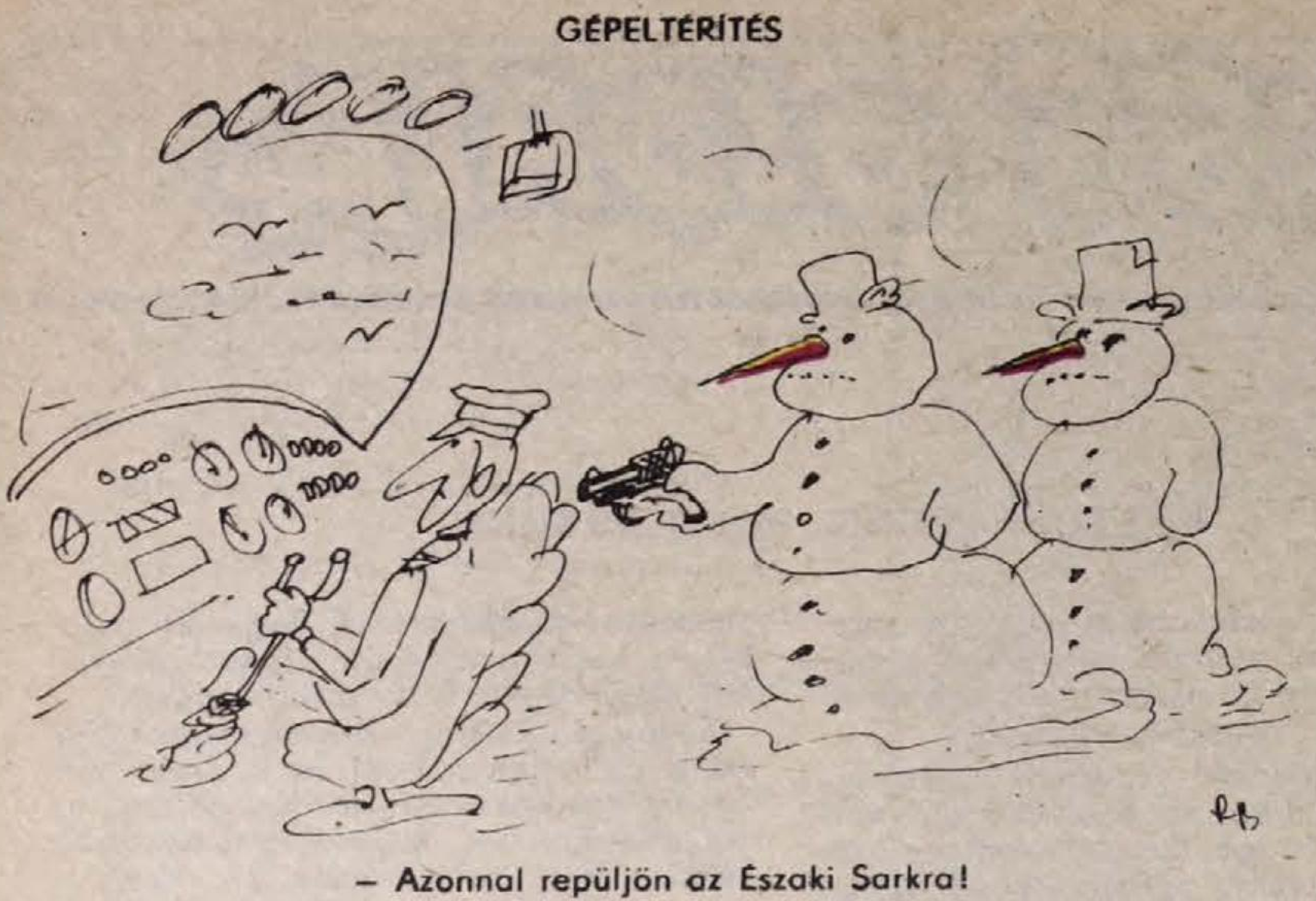
(A Nógrád c. lapban lelte Géczy József, nógrádmegyeri olvasónk)

MI NAPONTA TALÁLKOZUNK
Február 19-ig
Zsuzsanna-napi ajándék-csomag-akció
kozmetikai cikkekből, ingyenes díszcsomagolással.
Kijelölt, nagyobb boltjainkban a megye területén.
TALÁLKOZZUNK NAPONTA!

Jó, találkozzunk! De előbb áruld el, hogy ki vagy!

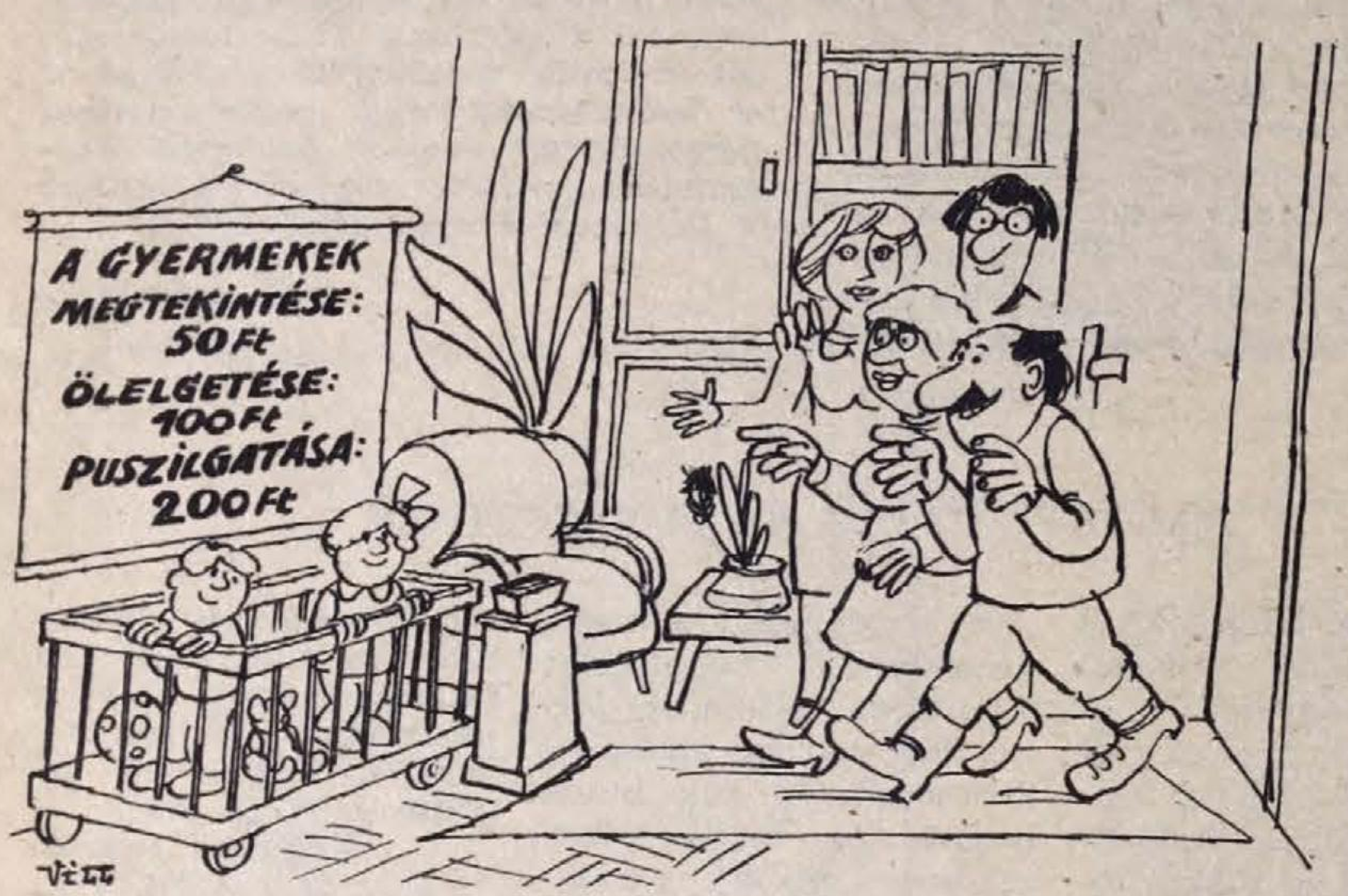
(A Veszprém Megyei Naplóból nyírta Kovács István, veszprémi olvasónk)

GÉPELTÉRÍTÉS

– Azonnal repüljön az Északi Sarkra!

ÚJ TÍPUSÚ BEVÉTELEK

TRIBÜN

Mel Turpin, a Cleveland kosárlabdázója 117 kiló volt, amikor elhagyta régi klubját és 126, amikor új állomáshelyére, Utahba érkezett. Amikor megkérdezték tőle, ez hogyan történhetett, csak a vállát vonta:

— Szeretek a repülőgépen étkezni!

***

Baskerville Holmes, a Memphis State kosárcsapat újonca érdekes történetet mond arról, hogyan jutott igencsak furcsa nevéhez:

— Az anyám néhány órával a születésem előtt a Sherlock Holmes sorozat Baskerville-i kutya című epizódját nézte a tévén.

A Pinewood középiskola kosárlabdázó leányai első mérkőzésükön 102-2-re (!) kikaptak a San Mateótól. Nancy Moyer, a csapat edzője megfelelő módon vonta le a tanulságot:

— Úgy látszik mindent elölről kell kezdenünk.

***

Milton Bell, a Georgetown edzője sok jót hallott John Thompsonról. Így el is ment a fiú lakására, hogy leigazolja a 217 centis kosarast.

— Nagyon kedves gyerek — mesélte visszatérve. — Példamutató módon szereti a családját. Amíg ott voltam, háromszor is hozott vizet a nagymamájának. Akkor már tudtam, hogy remek védőjátékos lesz belőle.

És kiből lesz a remek támadójátékos? Aki rumot hoz a nagymamának?

(p. p.)

PÁRBESZÉD

című rejtvényünk megfejtése:

A feleségem tőlem is elvette az összes pénzemet és — maradt.

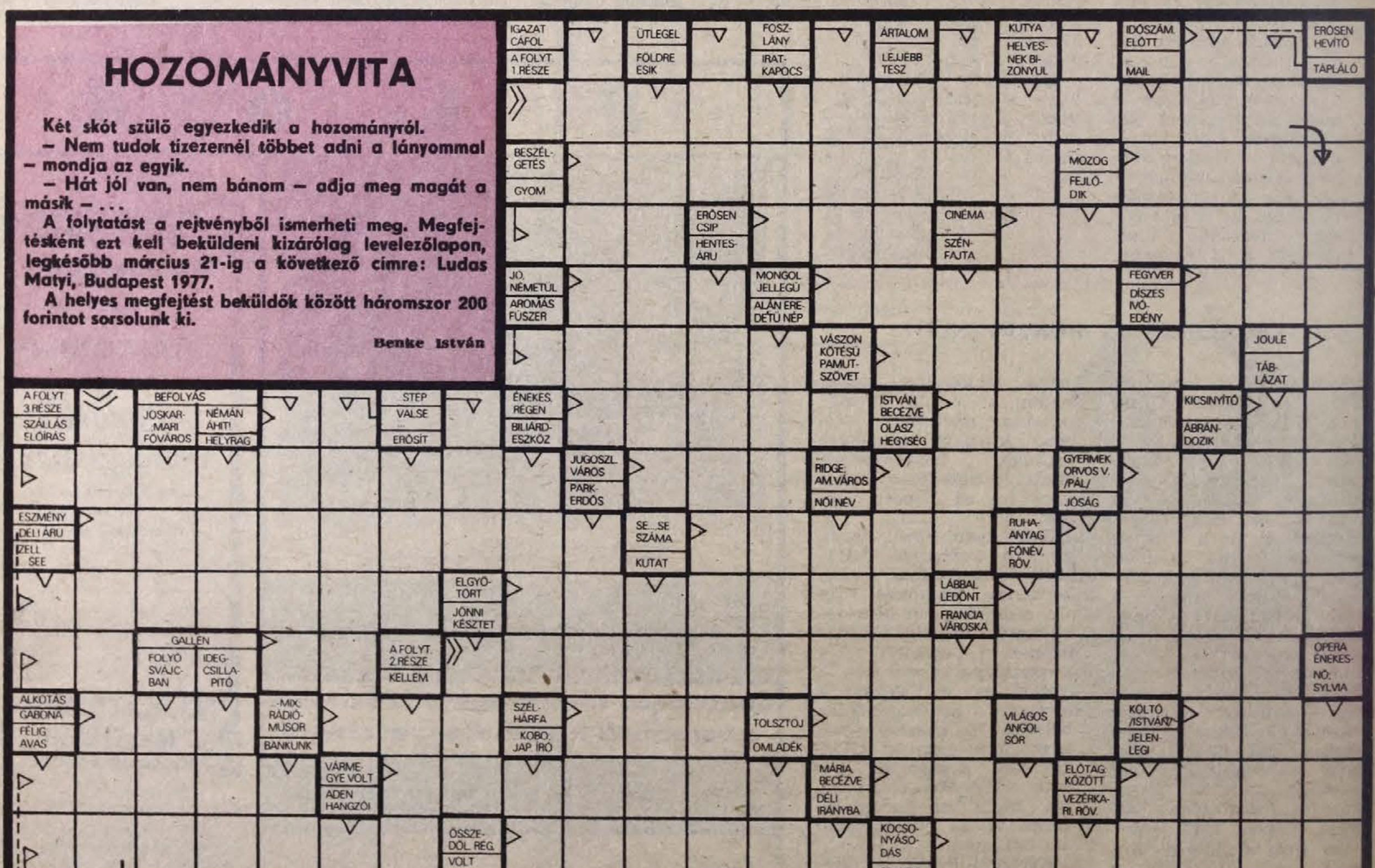
200—200 forintot nyert:
Kissné Büki Erika, Nagybajom, Fő u. 18., 7561.
Horváth Gábor Jánd, Rákóczi út 96/b., 4841.
Deák Ferencné Budapest, Fő u. 61., 1027.

A nyereményeket postán küldjük el.

HOZOMÁNYVITA

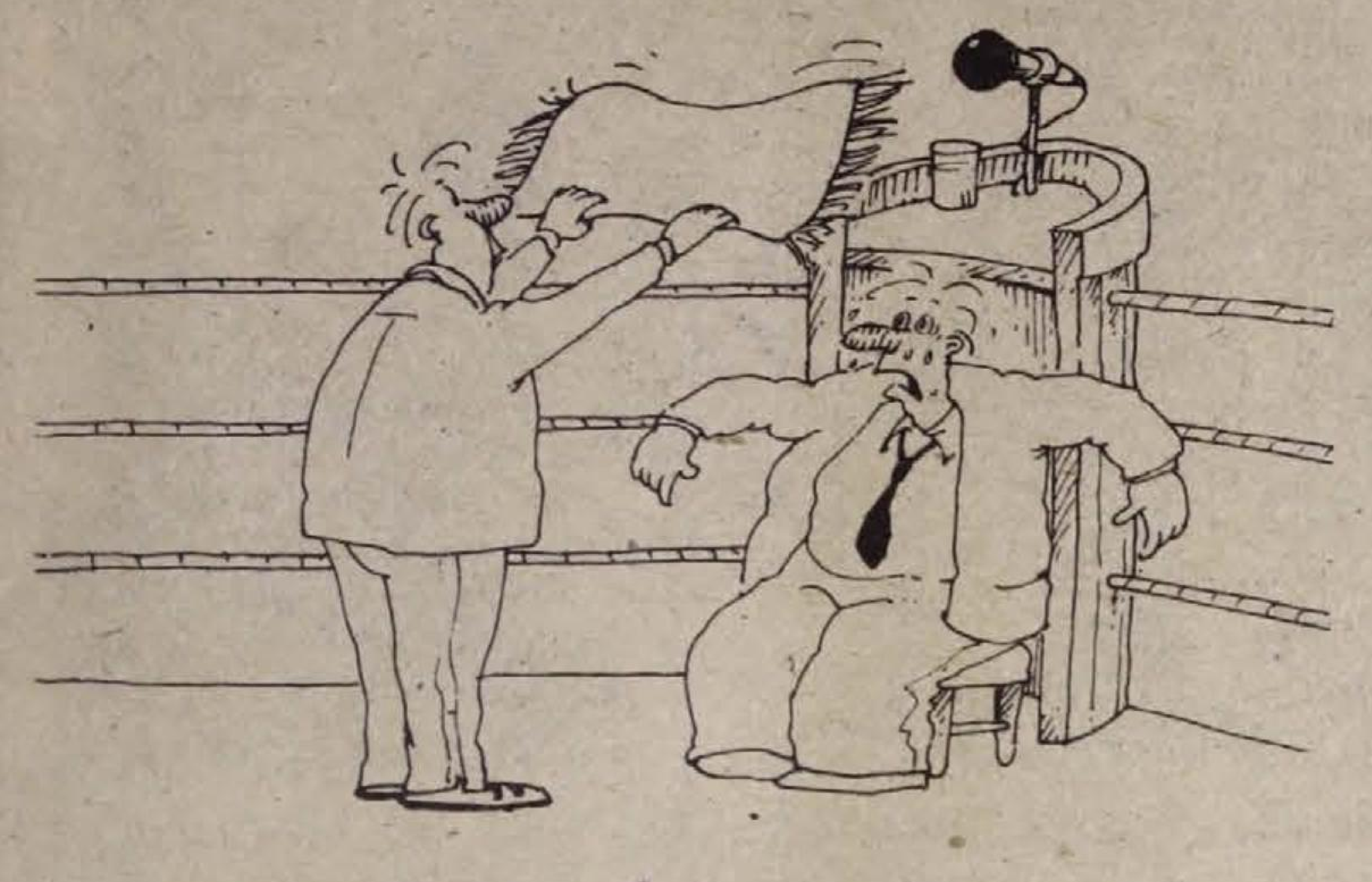
Két skót szülő egyezkedik a hozományról.
— Nem tudok tízezernél többet adni a lányommal — mondja az egyik.
— Hát jól van, nem bánom — adja meg magát a másik — . . .
A folytatást a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 21-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

IMPORT HUMOR

PULPITUS

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

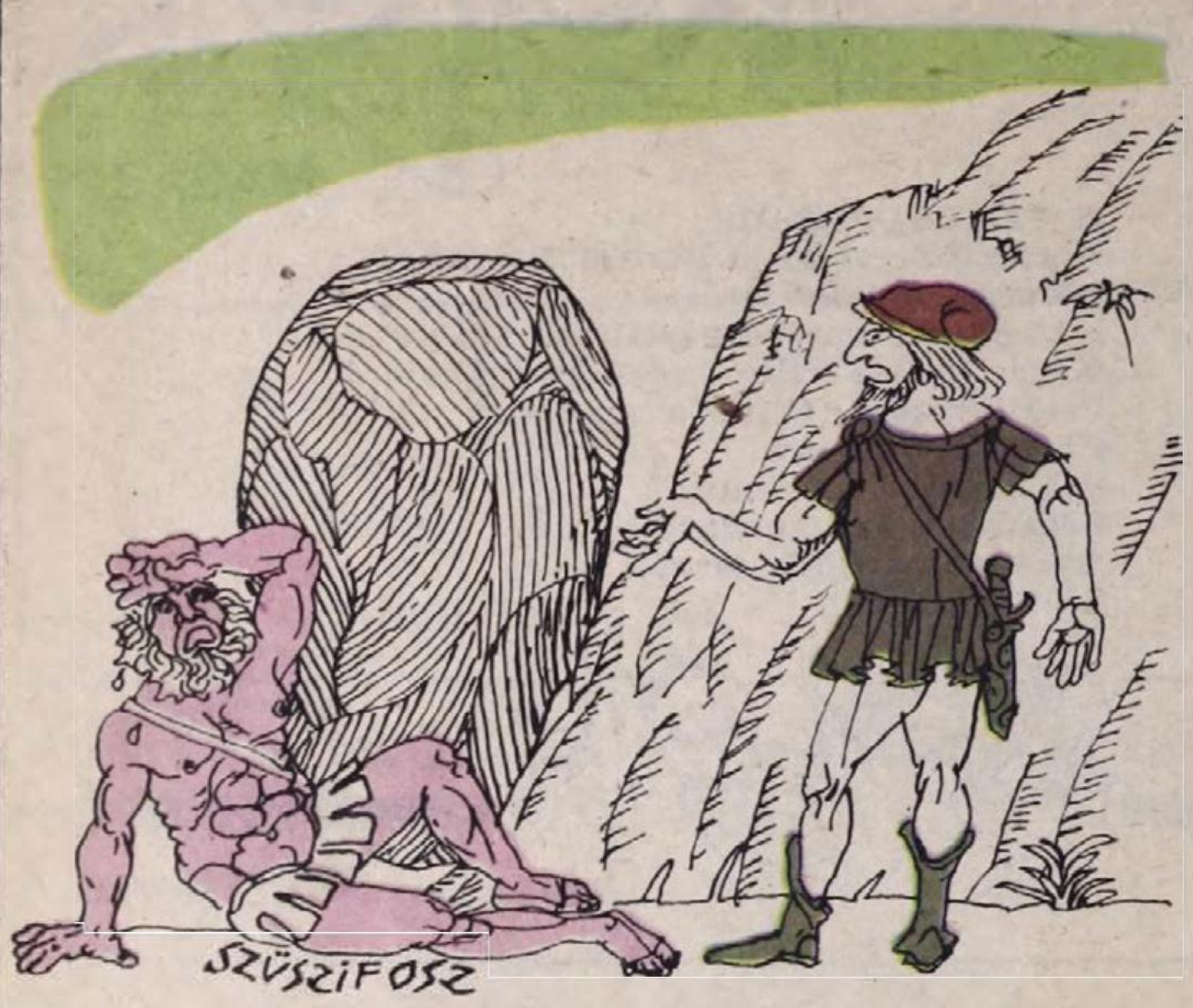
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/11-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

TIMÁR GYÖRGY–
HEGEDŰS ISTVÁN:

MAI SZEMMEL

– Hülye ez a Botond! Ajtóstul rohan a várba, amikor ott a kiskapu . . .

– Mert nem hisz eléggé abban, amit csinál!

– Nem felel meg a valóságnak, hogy a nagy számok törvényére egy pesti étteremben jöttem rá!

– Itt az örök béke! Sikerült mindörökre fölöslegessé tennem a lándzsákat!

– Úgy, tudom, hölgyeim és uraim, hogy a képen látható család a piknikre OTP-kölcsönt vett föl . . .